

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (tretia komora)

z 9. septembra 2015*

„Hospodárska súťaž — Kartely — Svetový trh s elektrónkami pre obrazovky televízorov a počítačov — Rozhodnutie, ktorým sa konštatuje porušenie článku 101 ZFEÚ a článku 53 Dohody o EHP — Dohody a zosúladené postupy v oblasti cien, rozdelenia trhov, kapacít a výroby — Dôkaz o účasti na karteli — Jediné a pokračujúce porušenie — Pripísateľnosť porušenia — Spoločná kontrola — Pokuty — Neobmedzená právomoc“

Vo veci T-104/13,

Toshiba Corp., so sídlom v Tokiu (Japonsko), v zastúpení: J. MacLennan, solicitor, J. Jourdan, A. Schulz a P. Berghe, advokáti,

žalobkyňa,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: A. Biolan, V. Bottka a M. Kellerbauer, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorej predmetom je návrh na zrušenie rozhodnutia Komisie C(2012) 8839 final z 5. decembra 2012 týkajúceho sa konania podľa článku 101 ZFEÚ a článku 53 Dohody o EHP (vec COMP/39.437 – Elektrónky pre obrazovky televízorov a počítačov), v rozsahu, v akom sa týka žalobkyne, ako aj subsidiárne návrh na zrušenie alebo zníženie sumy pokuty, ktorá jej bola uložená,

VŠEOBECNÝ SÚD (tretia komora),

v zložení: predseda komory S. Papasavvas (spravodajca), sudcovia N. J. Forwood, a E. Bieliūnas,

tajomník: J. Weychert, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 11. novembra 2014,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: angličtina.

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporu

Žalobkyňa a dotknutý výrobok

- 1 Žalobkyňa, Toshiba Corp., je globálny podnik, ktorý vyrába a predáva elektronické a elektrické výrobky, vrátane elektrónok (ďalej len „CRT“).
- 2 CRT sú vákuové sklenené obaly obsahujúce elektrónovú trysku a fluorescenčnú obrazovku, ktoré sú zvyčajne vybavené interným alebo externým zariadením slúžiacim na urýchľovanie a vychyľovanie elektrónov. Pri dotyku elektrónov vychádzajúcich z elektrónovej trysky s fluorescenčnou obrazovkou sa vytvára svetlo a na obrazovke vzniká obraz. V čase skutkových okolností existovali dva druhy CRT, a to farebné elektrónky pre monitory počítačov (colour display tubes, ďalej len „CDT“) a farebné elektrónky pre televízory (colour picture tubes, ďalej len „CPT“). CDT a CPT sú samostatné súčasti kombinované s rámom a inými súčastami nevyhnutnými na výrobu monitoru počítača alebo farebného televízora. Existujú v niekoľkých rôznych rozmeroch (malé, stredné, veľké a jumbo), vyjadrených v palcoch.
- 3 Žalobkyňa sa zúčastňovala na výrobe a predaji CRT, a to tak priamo, ako aj prostredníctvom svojich dcérskych spoločností, najmä [dôverné]¹, [dôverné], [dôverné] a [dôverné], so sídlom v Európe, Ázii a Severnej Amerike. [dôverné] so sídlom v [dôverné] a v celom rozsahu vlastnená spoločnosťou [dôverné] bola európskou pobočkou zodpovednou za činnosť v oblasti elektronických komponentov žalobkyne, ako aj jej výhradným distribútorom CDT a CPT v Európskom hospodárskom priestore (EHP), a to od roku 1995 do 31. marca 2003.
- 4 Dňa 31. marca 2003 žalobkyňa previedla všetky svoje činnosti v oblasti CRT na spoločný podnik Matsushita Toshiba Picture Display Co. Ltd (ďalej len „MTPD“), vytvorený so spoločnosťou Matsushita Electric Industrial Co. Ltd (ďalej len „MEI“). Do 31. marca 2007 bola MTPD zo 64,5 % vo vlastníctve spoločnosti MEI a z 35,5 % vo vlastníctve žalobkyne, pričom v tento deň žalobkyňa previedla svoj podiel na spoločnosť MEI, takže MTPD sa v celom rozsahu stala dcérskou spoločnosťou MEI a zmenila svoje obchodné meno na MT Picture Display Co. Ltd. Pokiaľ ide o spoločnosť MEI, táto zmenila svoje obchodné meno na Panasonic Corp. 1. októbra 2008.

Správne konanie

- 5 Predmetné konanie sa začalo na základe žiadosti o oslobodenie od pokuty v zmysle oznámenia Komisie o oslobodení od pokút a znížení pokút v kartelových prípadoch (Ú. v. EÚ C 298, 2006, s. 17), ktorú podala 23. marca 2007 Chunghwa Picture Tubes Co. Ltd.
- 6 Samsung SDI Co. Ltd, Samsung SDI Germany GmbH, Samsung SDI (Malaysia) Berhad (spolu ďalej len „Samsung SDI“), MEI, Koninklijke Philips Electronics NV (ďalej len „Philips“) a Thomson SA podali žiadosti o zhovievavosť v súlade s oznámením uvedeným v bode 5 vyššie.
- 7 Dňa 23. novembra 2009 Komisia Európskych spoločenstiev prijala oznámenie o výhradách adresované žalobkyňi, ako aj spoločnostiam Chunghwa Picture Tubes Co. Ltd, Chunghwa Picture Tubes (Malaysia) Sdn. Bhd, CPTF Optronics Co. Ltd (spolu ďalej len „Chunghwa“), Samsung SDI, Philips, LG

1 — Skryté dôverné údaje.

Electronics, Inc. (ďalej len „LGE“), PT LG Electronics Indonesia Ltd, LG Electronics European Holding BV, Thomson, Panasonic, [dôverné], [dôverné] a MTPD, a uskutočnila vypočutie 26. a 27. mája 2010 (ďalej len „vypočutie“) za prítomnosti všetkých osôb, ktorým je toto oznámenie určené.

- 8 Listami z 2. júla 2010 Panasonic a žalobkyňa predložili dodatočné pripomienky a dôkazy týkajúce sa otázky uplatňovania ich údajného rozhodujúceho vplyvu na správanie spoločnosti MTPD na trhu.
- 9 Listom zo 14. decembra 2010 žalobkyňa opätovne podala žiadosť, ktorú predložila vo svojich pripomienkach z 2. júla 2010 a ktorou sa domáhala prístupu k pripomienkam predloženým spoločnosťou Panasonic v rámci vypočutia, ako aj ku všetkým novým dôkazom založeným do spisu odo dňa oznámenia o výhradách.
- 10 Listom z 22. decembra 2010 Komisia zaslala spoločnosti Panasonic a žalobkyňi opis skutkových okolností týkajúci sa dodatočných dôkazov, z ktorých chcela vychádzať, prípadne na základe ktorých chcela rozhodnúť, že sú spoločne a nerozdielne zodpovedné za prípadnú sankciu uloženú spoločnosti MTPD za jej účasť na celkovom karteli.
- 11 Listom úradníka pre vypočutie z 19. januára 2011 Komisia zamietla žiadosti žalobkyne zo 14. a 23. decembra 2010 o získanie prístupu k odpovediam ostatných podnikov na oznámenie o výhradách.
- 12 Listom zo 4. februára 2011 žalobkyňa odpovedala na opis skutkových okolností zaslaný Komisiou.
- 13 Listom zo 4. marca 2011 Komisia adresovala žiadosť o informácie najmä žalobkyňi v súlade s článkom 18 ods. 2 nariadenia Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch [101 ZFEÚ] a [102 ZFEÚ] (Ú. v. ES L 1, 2003, s. 1; Mim. vyd. 08/002, s. 205), pričom ju vyzvala na predloženie informácií o jej predaji a celkovom obrate.

Napadnuté rozhodnutie

- 14 Rozhodnutím C(2012) 8839 final z 5. decembra 2012, týkajúcim sa konania podľa článku 101 ZFEÚ a článku 53 Dohody o EHP (vec COMP/39.437 – Elektronky pre obrazovky televízorov a počítačov) (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“), Komisia konštatovala, že celosvetovo významní výrobcovia CRT porušili článok 101 ZFEÚ a článok 53 Dohody o EHP tým, že sa zúčastnili na dvoch samostatných porušeníach, pričom každé z nich predstavuje jediné a pokračujúce porušenie. Tieto porušenia sa podľa Komisie na jednej strane týkali trhu s CDT (ďalej len „kartel CDT“) a na strane druhej trhu s CPT (ďalej len „kartel CPT“). Podľa Komisie k porušeniam dochádzalo od 24. októbra 1996 do 14. marca 2006 a od 3. decembra 1997 do 15. novembra 2006 a boli vyjadrené dohodami a zosúladenými postupmi výrobcov CRT, pričom ich cieľom bolo určenie cien, rozdelenie trhov a zákazníkov rozdeľovaním objemu predaja, zákazníkov a častí trhu, obmedzenie výroby, výmena citlivých obchodných informácií a kontrola vykonávania kartelových dohôd.
- 15 Pokiaľ ide o kartel CPT, na ktorý sa ako na jediný vzťahuje predmetná žaloba, Komisia sa domnievala, že účastníci sa dohodli na cieľových alebo najnižších cenách rôznych rozmerov CPT, že sa usilovali o udržanie cenového rozdielu medzi rovnakými výrobkami uvádzanými na trh v Európe a Ázii a že dôsledne kontrolovali dohody o tvorbe cien. Podľa Komisie tiež uzatvorili dohody o tom, ktorý výrobca oznámi akú výšku ceny akému zákazníkovi. Výrobcovia CPT si podľa Komisie navyše dohodli svoje podiely na trhu a dohodli sa na zosúladených obmedzeniach výroby s cieľom obmedziť nadbytočnú ponuku a zvýšiť alebo zachovať ceny. Podľa Komisie si navyše vymieňali citlivé obchodné informácie o plánovanej produkcii a kapacite, realizovanom a plánovanom predaji, odhadoch budúceho dopytu, tvorbe cien a cenovej stratégii, všeobecných podmienkach predaja, zákazníkoch, ako aj o rokovaniach so zákazníkmi o cenách a objeme.

- 16 V odôvodneniach 123 a 124 napadnutého rozhodnutia bolo zdôraznené, že po uplynutí úvodného obdobia, počas ktorého sa diskutovalo o CPT na tých istých stretnutiach, ako boli stretnutia týkajúce sa CDT, sa od jesene roku 1998 začali organizovať pravidelné viacstranné stretnutia, nazvané „CPT glass meetings“, najprv v Ázii (ďalej len „ázijské stretnutia o skle“) medzi ázijskými podnikmi predstavujúcimi jadro kartelu, a to spoločnosťami Chunghwa, Samsung SDI, [dôverné], [dôverné] a LGE, na mesačnej alebo štvrťročnej báze, pričom na týchto stretnutiach podľa Komisie dochádzalo k častým dvojstranným kontaktom a výmenám informácií medzi výrobcami na celosvetovej úrovni. Napokon od roku 1999 sa ázijské podniky podľa Komisie venovali zväčšeniu okruhu členov kartelu s cieľom zahrnúť doň všetky významné ázijské, ako aj európske výrobcov. Podľa Komisie sa k nim teda pripojili [dôverné], MEI, Philips, Thomson a žalobkyňa. Účasť európskych podnikov Philips a Thomson bola podľa Komisie preukázaná na jar roku 1999 po začatí antidumpingového konania v Európe, ktoré sa týkalo dovozu ázijských 14-palcových CPT. Dôkazy preukazujú, že odvtedy sa uskutočnili aj stretnutia o skle (ďalej len „stretnutia o skle“) v Európe (ďalej len „európske stretnutia o skle“). Navyše podľa Komisie v rokoch 2002 – 2003 ázijské stretnutia o skle zmenili formu a boli organizované na dvoch platformách určených pre výrobcov CPT z Ázie, pričom na jednej strane zahŕňali stretnutia spoločností Samsung SDI, MTPD a skupiny LG Philips Displays (ďalej len „skupina LPD“, namiesto spoločností LGE a Philips, ktoré na ňu postúpili činnosti v oblasti CPT), známe ako „SML“, ktoré sa z väčšej časti týkali CPT stredných a extra veľkých rozmerov, a na strane druhej stretnutia ázijského juhovýchodu spoločnosti Samsung SDI, skupiny LPD, spoločností MTPD, Chunghwa a [dôverné], známe ako „ASEAN“, ktoré sa z väčšej časti týkali CPT malých a stredných rozmerov.
- 17 Komisia zdôraznila, že hoci európske stretnutia o skle týkajúce sa CPT boli údajne organizované a vedené oddelene od stretnutí uskutočňovaných v Ázii, dcérske spoločnosti tých istých podnikov a príležitostne tí istí spolupracovníci sa zúčastňovali na stretnutiach s konkurentmi tak v Európe, ako aj v Ázii. Komisia sa teda domnievala, že európske a ázijské stretnutia o skle boli vzájomne prepojené, keďže sa na nich prejednávali rovnaké otázky a vymieňali sa na nich rovnaký druh informácií, a to napriek skutočnosti, že dokumenty v spise neopisovali existenciu spoločnej centrálnej organizácie. V tejto súvislosti boli podľa napadnutého rozhodnutia európske stretnutia o skle rozšírením ázijských stretnutí o skle a sústreďovali sa konkrétnejšie na podmienky trhu a ceny v Európe, zatiaľ čo kontakty udržiavané v rámci kartelu v Ázii mali celosvetovú povahu a vzťahovali sa teda aj na Európu. Navyše dohody týkajúce sa európskeho trhu boli podľa Komisie uzatvorené v rámci stretnutí, ktoré sa konali tak v Európe, ako aj v Ázii, a uplatňované ceny boli predmetom pravidelného dohľadu, pričom ázijské ceny sa používali ako ukazovatele pri preskúvaní úrovne európskych cien.
- 18 Napokon pokiaľ ide o zapojenie žalobkyne do kartelu CPT, Komisia po prvé konštatovala, že žalobkyňa sa na ňom zúčastňovala priamo, pričom od 16. mája 2000 do 11. apríla 2002 udržiavala dvojstranné kontakty s väčšinou podnikov predstavujúcich jadro uvedeného kartelu, v rámci ktorých dochádzalo k takým istým druhom rozhovorov ako pri niektorých stretnutiach o skle, a od 12. apríla 2002 sa zúčastňovala na niektorých z uvedených stretnutí o skle. Po druhé Komisia zdôraznila, že od 1. apríla 2003 sa MTPD, na ktorú MEI a žalobkyňa uplatňovali rozhodujúci vplyv, neprerušene zúčastňovala na karteli CPT, a to formou výmeny citlivých obchodných informácií, ktoré sa jej týkajú, pri dvojstranných kontaktoch s podnikmi zúčastňujúcimi sa na európskych stretnutiach o skle, ako aj prostredníctvom účasti na stretnutiach SML a ASEAN celosvetového významu, ktoré sa konali v Ázii. Komisia preto z toho vyvodila záver, že žalobkyňa je na jednej strane zodpovedná za porušenie, ktorého sa dopustila priamo v čase pred vytvorením MTPD, a na strane druhej spoločne a nerozdielne so spoločnosťou Panasonic za porušenie, ktorého sa dopustila MTPD odo dňa jej vytvorenia.
- 19 Pokiaľ ide o výpočet sumy pokuty uloženej žalobkyňi, Komisia vychádzala z usmernení k metóde stanovenia pokút uložených podľa článku 23 ods. 2 písm. a) nariadenia č. 1/2003 (Ú. v. EÚ C 210, 2006, s. 2, ďalej len „usmernenia z roku 2006“).

- 20 S cieľom stanoviť základnú sumu pokuty sa Komisia na úvod domnievala, že na účely zistenia hodnoty predaja tovaru súvisiaceho s porušením je v zmysle bodu 13 usmernení z roku 2006 potrebné zohľadniť priemernú ročnú hodnotu „skutočného“ predaja počas celého trvania kartelu CPT, ktorá sa na jednej strane skladá z predaja týkajúceho sa CPT, ktoré boli predané priamo zákazníkom z EHP jednou z osôb, ktorým je napadnuté rozhodnutie určené (ďalej len „priamy predaj v EHP“), a na strane druhej z predaja týkajúceho sa CPT, ktoré boli v rámci tej istej skupiny zabudované do konečného výrobku a následne predané jednou z osôb, ktorým je napadnuté rozhodnutie určené, zákazníkom v EHP (ďalej len „priamy predaj v EHP prostredníctvom spracovaných výrobkov“). Podľa odôvodnení 1021, 1026 a 1029 uvedeného rozhodnutia prvý „skutočný“ predaj CPT – predaných samostatne alebo zabudovaných do konečných výrobkov – zodpovedá predaju, ku ktorému došlo v EHP počas obdobia kartelu CPT a ktorý uskutočnila jedna z osôb, ktorým je napadnuté rozhodnutie určené, vo vzťahu k externému zákazníkovi. Naopak Komisia nezohľadnila „nepriamy predaj“ zodpovedajúci hodnote CPT predaných jednou z osôb, ktorým je napadnuté rozhodnutie určené, zákazníkom mimo EHP, ktorí ich následne zabudovali do konečných výrobkov a predali ich v EHP.
- 21 Komisia navyše zdôraznila, že Panasonic a žalobkyňa sa zúčastňovali na karteli CPT pred vytvorením MTPD a že naďalej sa na ňom zúčastňovali po jej vytvorení, a to prostredníctvom tejto spoločnosti. Tiež sa domnievala, že aj keď účasť žalobkyne na karteli CPT nebola prerušená, s cieľom vypočítať pokuty, ktoré sa jej ukladajú, je potrebné rozlišovať dve obdobia, a to na jednej strane obdobie pred vytvorením MTPD, za ktoré zodpovedajú Panasonic a žalobkyňa individuálne z dôvodu ich priamej účasti na karteli CPT, a na strane druhej obdobie po vytvorení MTPD, za ktoré zodpovedajú Panasonic a žalobkyňa spoločne a nerozdielne so spoločnosťou MTPD. Pokiaľ ide o obdobie pred vytvorením MTPD, Komisia zohľadnila priemernú hodnotu individuálneho „skutočného“ predaja materských spoločností, kým za obdobie po jej vytvorení zohľadnila hodnotu predaja spoločnosti MTPD, aby sa ukázala hospodárska sila uvedeného podniku. Predaj spoločnosti MTPD zahŕňa tak priamy predaj v EHP uskutočňovaný spoločnosťou MTPD, ako aj priamy predaj v EHP prostredníctvom spracovaných výrobkov medzi spoločnosťou MTPD na jednej strane a spoločnosťou Panasonic a žalobkyňou na strane druhej.
- 22 Pokiaľ ide o hodnotu predaja použitú na výpočet dodatočnej sumy zahrnutej v základnej sume, ktorú Komisia pripisuje každej z materských spoločností MTPD, bola zistená tak, že sa nezohľadnila len priemerná ročná hodnota individuálneho predaja CPT uskutočneného každou materskou spoločnosťou pred vytvorením MTPD, ale aj časti predaja CPT uskutočneného spoločnosťou MTPD, ktorá zodpovedá podielu, ktorý má každá z týchto materských spoločností na jej základnom imaní.
- 23 V tejto súvislosti Komisia uviedla, že vzhľadom na závažnosť porušenia časť hodnoty predaja, ktorá sa na účely stanovenia základnej sumy musí zohľadniť, predstavuje za všetky dotknuté podniky 18 % pri karteli CPT a 19 % pri karteli CDT, pričom sa proporcionálne a so zaokrúhlením na najbližší mesiac nadol vynásobí dobou trvania ich účasti na porušovaní. Komisia navyše zahrnuje do základnej sumy pokút uložených spoločnosti Panasonic a žalobkyňi dodatočnú sumu vyplývajúcu z percentuálneho podielu 18 % uplatneného na hodnotu relevantného predaja pri karteli CPT, a to bez ohľadu na dobu trvania účasti podnikov na karteli CPT a s cieľom odradiť ich od pristúpenia na horizontálne dohody o určení ceny a rozdelení trhov.
- 24 Komisia sa navyše domnievala, že neexistujú príťažujúce okolnosti, a ani neuznala existenciu poľahčujúcich okolností, ktoré by v prípade žalobkyne odôvodňovali úpravu základnej sumy.
- 25 Napokon vzhľadom na skutočnosť, že obrat žalobkyne sa považoval za zvlášť vysoký mimo tovarov, ktoré sú spojené s porušením, Komisia uplatnila násobiteľ odstrašujúceho účinku 10 % sumy pokuty, ktorá sa ukladá žalobkyňi.

26 Články 1 a 2 výroku napadnutého rozhodnutia znejú takto:

„Článok 1

...

2. Tieto podniky porušili článok 101... ZFEÚ a článok 53 Dohody o EHP tým, že sa v uvedených obdobiach zúčastnili na jedinom a pokračujúcom súbore dohôd a zosúladených postupoch v sektore [CPT]:

...

c) Panasonic... od 15. júla 1999 do 12. júna 2006,

d) Toshiba... od 16. mája 2000 do 12. júna 2006,

e) [MTPD] od 1. apríla 2003 do 12. júna 2006,

...

Článok 2

...

2. Za porušenie uvedené v článku 1 [ods.] 2 sa ukladajú tieto pokuty:

...

f) Panasonic...: 157 478 000 [eur],

g) Toshiba...: 28 048 000 [eur],

h) Panasonic..., Toshiba... a [MTPD], spoločne a nerozdielne zodpovedné: 86 738 000 [eur],

i) Panasonic... a [MTPD], spoločne a nerozdielne zodpovedné: 7 885 000 [eur],

...“

Konanie a návrhy účastníkov konania

27 Žalobkyňa návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 20. februára 2013 podala žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie.

28 Keďže sa zmenilo zloženie komôr Všeobecného súdu, sudca spravodajca bol pridelený k tretej komore, ktorej bola z tohto dôvodu predmetná vec pridelená.

29 Na základe správy sudcu spravodajcu Všeobecný súd (tretia komora) rozhodol o otvorení ústnej časti konania a v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania stanovených v článku 64 svojho rokovacieho poriadku z 2. mája 1991 písomne položil účastníkom konania otázky. Žiadostiam Všeobecného súdu sa vyhovel v stanovenej lehote.

- 30 Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na otázky, ktoré im Všeobecný súd položil, boli vypočítané počas pojednávania 11. novembra 2014. Na pojednávaní sa rozhodlo o vyzvaní účastníkov konania na predloženie ich prípadných pripomienok k rozsudku Súdneho dvora z 12. novembra 2014, *Guardian Industries a Guardian Europe/Komisia (C-580/12 P, Zb.)* v lehote desať dní od jeho vyhlásenia, pričom táto lehota bola v prípade Komisie na jej žiadosť predĺžená do 28. novembra 2014.
- 31 Listami doručenými do kancelárie Všeobecného súdu 21. a 28. novembra 2014 žalobkyňa a Komisia tejto žiadosti vyhoveľi.
- 32 Ústna časť konania sa skončila 5. decembra 2014.
- 33 Uznesením z 26. mája 2015 Všeobecný súd rozhodol o opätovnom otvorení ústnej časti konania podľa článku 62 rokovacieho poriadku z 2. mája 1991.
- 34 V rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania stanovených v článku 64 rokovacieho poriadku z 2. mája 1991 Všeobecný súd vyzval účastníkov konania, aby predložili svoje prípadné pripomienky k návrhom, ktoré predniesol generálny advokát Wathelet vo veci *InnoLux/Komisia (C-231/14 P, Zb.)*. Tejto žiadosti sa vyhoveľo v stanovenej lehote. Účastníci konania následne predložili svoje pripomienky k odpovediam poskytnutým v rámci uvedeného opatrenia na zabezpečenie priebehu konania a osobitne k výpočtu a sume pokút.
- 35 Ústna časť konania sa skončila 10. júla 2015.
- 36 Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zrušil článok 1 ods. 2 písm. d) napadnutého rozhodnutia,
 - zrušil článok 1 ods. 2 písm. e) napadnutého rozhodnutia,
 - zrušil článok 2 ods. 2 písm. g) napadnutého rozhodnutia alebo subsidiárne znížil pokutu na sumu, akú bude Všeobecný súd považovať za primeranú,
 - zrušil článok 2 ods. 2 písm. h) napadnutého rozhodnutia alebo subsidiárne zrušil uvedené ustanovenie v rozsahu, v akom stanoví spoločnú a nerozdielnú zodpovednosť žalobkyne, alebo subsidiárne znížil pokutu na sumu, akú bude Všeobecný súd považovať za primeranú,
 - uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.
- 37 Komisia navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zamietol žalobu,
 - uložil žalobkyňi povinnosť nahradiť trovy konania.

Právny stav

- 38 Svojím prvým a druhým návrhom sa žalobkyňa v prvom rade domáha čiastočného zrušenia napadnutého rozhodnutia, a svojím tretím a štvrtým návrhom sa subsidiárne domáha zrušenia alebo zníženia sumy pokuty, ktorá jej bola uvedeným rozhodnutím uložená.
- 39 Najprv je potrebné preskúmať prvý a druhý návrh na čiastočné zrušenie napadnutého rozhodnutia.

O návrhoch, predložených ako hlavné, na čiastočné zrušenie napadnutého rozhodnutia

- 40 Žalobkyňa uvádza päť žalobných dôvodov na podporu svojich návrhov. Prvý, druhý a tretí žalobný dôvod je založený na nesprávnom posúdení, ktorým je napadnuté rozhodnutie postihnuté, a to v rozsahu, v akom konštatuje, že žalobkyňa je zodpovedná za porušenie, ku ktorému došlo v období od 16. mája 2000 do 11. apríla 2002, od 12. apríla 2002 do 31. marca 2003 a od 1. apríla 2003 do 12. júna 2006. Štvrtý žalobný dôvod je založený na nesprávnom posúdení, ktorým je napadnuté rozhodnutie postihnuté, a to v rozsahu, v akom konštatuje, že žalobkyňa je spoločne a nerozdielne zodpovedná za účasť spoločnosti MTPD na porušení, ku ktorému došlo v období od 1. apríla 2003 do 12. júna 2006. Piaty žalobný dôvod predložený subsidiárne je založený na nesprávnom posúdení, ktorým je napadnuté rozhodnutie postihnuté, a to v rozsahu, v akom konštatuje, že MTPD je zodpovedná za to, že sa zúčastnila na porušení, ku ktorému došlo v období od 1. apríla 2003 do 12. júna 2006.
- 41 Najprv je potrebné preskúmať prvý žalobný dôvod, potom druhý, štvrtý a tretí žalobný dôvod a napokon piaty žalobný dôvod.

O prvom žalobnom dôvode založenom na nesprávnom posúdení, ktorým je napadnuté rozhodnutie postihnuté, a to v rozsahu, v akom konštatuje, že žalobkyňa je zodpovedná za porušenie, ku ktorému došlo v období od 16. mája 2000 do 11. apríla 2002

- 42 Tento žalobný dôvod obsahuje štyri časti. Prvá časť je založená na porušení práva na obhajobu, keďže žalobkyňa nebola vypočutá v súvislosti s dátumom, ktorý je v napadnutom rozhodnutí uvedený ako dátum jej údajného pripojenia sa k tvrdenému porušovaniu. Druhá a tretia časť je založená na nesprávnom posúdení týkajúcom sa kvalifikácie niektorých dvojstranných stretnutí, ako keby boli súčasťou jediného a pokračujúceho porušenia. Štvrtá časť je založená na porušení zásady rovnosti zaobchádzania, keďže Komisia uplatnila odlišný štandard dokazovania pri rozhodnutí o neexistencii účasti iného podniku, [dôverné], na karteli CPT, a to napriek účasti tohto podniku na niektorých dvojstranných stretnutiach v Európe, ako aj na európskych stretnutiach o skle v tom istom období ako žalobkyňa.
- 43 Najprv je potrebné spoločne preskúmať druhú a tretiu časť.
- 44 V rámci druhej časti prvého žalobného dôvodu žalobkyňa tvrdí, že aj keby Všeobecný súd dospel k záveru, že stretnutie žalobkyne a spoločnosti Philips 16. mája 2000 malo protisúťažný predmet, toto stretnutie nebolo súčasťou jediného a pokračujúceho porušenia, aké sa konšatovalo v napadnutom rozhodnutí.
- 45 V rámci tretej časti žalobkyňa tvrdí, že žiadne iné dvojstranné kontakty uvádzané Komisiou v napadnutom rozhodnutí, sporadické a bez vzájomnej súvislosti, nevykazujú črty stretnutí o skle, ktoré sa údajne konali v tom istom období, ani neobsahovali informácie o dohodách uzatvorených na stretnutiach kartelu.
- 46 Je potrebné zdôrazniť, že medzi účastníkmi konania je nesporné, že žalobkyňa sa nezúčastňovala ani na ázijských stretnutiach o skle v rokoch 1997 až 2002, ani na európskych stretnutiach o skle v rokoch 1999 až 2005, ale že od 16. mája 2000 až do 11. apríla 2002 naviazala deväť dvojstranných kontaktov predovšetkým s troma účastníkmi uvedených stretnutí, konkrétne so spoločnosťou Samsung SDI, pokiaľ ide o ázijské stretnutia o skle, a spoločnosťami Thomson a Philips, pokiaľ ide o európske stretnutia o skle. Žalobkyňa tvrdí, že aj keby uvedené kontakty implikovali protisúťažné správanie zo strany zúčastnených podnikov, neexistuje žiadny dôkaz preukazujúci, že pri príležitosti týchto kontaktov bola informovaná o existencii údajného jediného a pokračujúceho porušenia, na základe čoho by sa bolo možné domnievať, že bola do neho zapojená od jari 2000.

- 47 V tejto súvislosti žalobkyňa tvrdí, že v odôvodneniach 126, 274, 279, 287, 313, 502 a 686 napadnutého rozhodnutia sa Komisia opiera o dôkazy, ktoré predchádzali dátumu považovanému za dátum jej zapojenia do kartelu CPT, ktorým je 16. máj 2000, a v prípade niektorých z nich, ktoré nie sú uvedené v oznámení o výhradách, s cieľom konštatovať, že na jednej strane mala vedomosť o existencii stretnutí o skle, a na strane druhej, že jej stratégiou bolo zúčastňovať sa na nich prostredníctvom dvojstranných kontaktov. Navyše dôkazy, na základe ktorých sa Komisia domnieva, že žalobkyňa musela byť informovaná o existencii kartelu CPT prostredníctvom konkurenta, a to [dôverné], ktorý sa zúčastňoval na stretnutiach o skle, sú podľa žalobkyne príliš nepriame a všeobecné, zatiaľ čo údajné pokusy jej konkurentov zapojiť ju do uvedeného kartelu sa podľa nej týkali [dôverné].
- 48 Z písomností účastníkov konania vyplýva, že nesúhlasia s dôkaznou hodnotou dôkazov, na základe ktorých sa Komisia v napadnutom rozhodnutí na jednej strane domnieva, že žalobkyňa mala vedomosť o existencii protisúťažného správania, ktoré účastníci plánovali alebo vykonávali na ázijských a európskych stretnutiach o skle, ako aj o spoločných cieľoch, ktoré títo účastníci sledovali, alebo že ho mohla rozumne predpokladať a bola pripravená prevziať toto riziko, a na strane druhej, že svojím vlastným správaním chcela prispieť k naplneniu týchto cieľov.
- 49 Je potrebné pripomenúť, že vzhľadom na povahu predmetných porušení, ako aj na povahu a stupeň prísnosti sankcií, ktoré sú s nimi spojené, sa zásada prezumpcie nevinoty, ako vyplýva najmä z článku 48 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie a článku 6 ods. 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd podpísaného v Ríme 4. novembra 1950, uplatňuje najmä na konania týkajúce sa porušenia pravidiel hospodárskej súťaže uplatniteľných na podniky, ktoré môžu viesť k uloženiu pokút alebo penále (pozri rozsudok Všeobecného súdu z 10. októbra 2014, Soliver/Komisia, T-68/09, Zb., bod 57 a tam citovanú judikatúru).
- 50 Z vyššie uvedeného na jednej strane vyplýva, že Komisia musí predložiť vlastné dôkazy, ktoré môžu z právneho hľadiska dostatočným spôsobom preukázať existenciu skutočností svedčiacich o porušení článku 101 ZFEÚ (rozsudky Súdneho dvora zo 17. decembra 1998, Baustahlgewebe/Komisia, C-185/95 P, Zb. s. I-8417, bod 58, a z 8. júla 1999, Komisia/Anic Participazioni, C-49/92 P, Zb. s. I-4125, bod 86), a na strane druhej, že ak má súd v tejto súvislosti pochybnosti, tieto pochybnosti musia svedčiť v prospech podniku, ktorému je určené rozhodnutie, ktorým sa konštatuje takéto porušenie (pozri rozsudok Všeobecného súdu z 24. marca 2011, Kaimer a i./Komisia, T-379/06, bod 47 a tam citovanú judikatúru). V rámci toho prináleží predovšetkým Komisii stanoviť všetky skutočnosti, na základe ktorých je možné konštatovať, že podnik sa zúčastnil na takom porušení a určiť jeho zodpovednosť za jednotlivé prvky tohto porušenia (rozsudok Komisia/Anic Participazioni, už citovaný, bod 86). Z toho vyplýva, že účasť určitého podniku na karteli nemožno vyvodiť zo špekulácie vykonanej na základe nepresných dôkazov (pozri rozsudok Soliver/Komisia, už citovaný v bode 49 vyššie, bod 58 a tam citovanú judikatúru).
- 51 Je teda potrebné overiť, či sú dôkazy uvádzané Komisiou v napadnutom rozhodnutí dostatočne vierohodné, presné a súhlasné na odôvodnenie pevného presvedčenia, že žalobkyňa sa zúčastňovala na karteli CPT.
- 52 V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že existencia jediného a pokračujúceho porušenia nevyhnutne neznamená, že podnik, ktorý sa zúčastnil na jednej alebo viacerých zložkách porušenia, možno uznať zodpovedným za celé toto porušenie. Zároveň je potrebné, aby Komisia preukázala, že tento podnik vedel o protisúťažných činnostiach ostatných podnikov na európskej úrovni alebo ich mohol rozumne predpokladať. Len samotná zhoda predmetu dohody, na ktorej sa podnik zúčastnil, a predmetu celkového kartelu nestačí na to, aby sa tomuto podniku pripísala účasť na celkovom karteli. Článok 101 ods. 1 ZFEÚ sa totiž neuplatní, pokiaľ neexistuje zhoda vôle dotknutých strán (pozri rozsudok Soliver/Komisia, už citovaný v bode 49 vyššie, bod 62 a tam citovanú judikatúru).

- 53 Jeho účasť na dotknutej dohode môže byť totiž výrazom jeho pristúpenia k tomuto celkovému kartelu, len pokiaľ podnik, keď sa zúčastňuje na tejto dohode, vedel alebo musel vedieť, že sa tým začlenil do celkového kartelu (rozsudok Súdu prvého stupňa z 20. marca 2002, Sigma Technologie/Komisia, T-28/99, Zb. s. II-1845, bod 45; rozsudky Všeobecného súdu zo 16. novembra 2011, Low & Bonar a Bonar Technical Fabrics/Komisia, T-59/06, bod 61, a z 30. novembra 2011, Quinn Barlo a i./Komisia, T-208/06, Zb. s. II-7953, bod 144). Inými slovami treba preukázať, že uvedený podnik mal zámer prispieť vlastným správaním k naplneniu spoločných cieľov sledovaných všetkými zúčastnenými a že vedel o protiprávnom správaní, ktoré plánovali alebo vykonali iné podniky pri výkone rovnakých zámerov, alebo ich mohol rozumne predpokladať a bol pripravený prevziať toto riziko (pozri rozsudok Soliver/Komisia, už citovaný v bode 49 vyššie, bod 63 a tam citovanú judikatúru).
- 54 Dotknutý podnik tak musí poznať všeobecný rozsah a podstatné vlastnosti celkového kartelu (pozri rozsudok Soliver/Komisia, už citovaný v bode 49 vyššie, bod 64 a tam citovanú judikatúru).
- 55 Z toho vyplýva, že na účely preukázania účasti žalobkyne na jedinom a pokračujúcom porušení týkajúcom sa CPT sa Komisia nemôže obmedziť na preukázanie protisúťažnej povahy kontaktov medzi žalobkyňou a jej konkurentmi od 16. marca 2000 do 11. apríla 2002, ale musí tiež preukázať, že žalobkyňa mala vedomosť alebo ju bolo možné rozumne považovať za vedomú si skutočnosti, že kontakty spadajú do spoločného plánu a majú za cieľ prispieť k naplneniu cieľa sledovaného celkovým kartelom na jednej strane, a všeobecného rozsahu a podstatných vlastností celkového kartelu na strane druhej.
- 56 Ako to totiž tvrdí žalobkyňa a ako bolo pripomenuté v bode 52 vyššie, pri neexistencii dôkazov preukazujúcich jej vedomosť o existencii alebo obsahu dohôd a zosúladených postupov dohodnutých na stretnutiach o skle nestačí na preukázanie takejto vedomosti o tomto karteli len samotná zhoda predmetu stretnutí, na ktorých sa zúčastnila, a predmetu celkového kartelu CPT, ako ani skutočnosť, že mala kontakty s podnikmi, ktorých účasť na uvedenom karteli bola preukázaná (rozsudok Súdu prvého stupňa z 15. marca 2000, Cimenteries CBR a i./Komisia, T-25/95, T-26/95, T-30/95 až T-32/95, T-34/95 až T-39/95, T-42/95 až T-46/95, T-48/95, T-50/95 až T-65/95, T-68/95 až T-71/95, T-87/95, T-88/95, T-103/95 a T-104/95, Zb. s. II-491, bod 4112).
- 57 Preto je potrebné preskúmať, či dôkazy uvádzané Komisiou v napadnutom rozhodnutí preukazujú, že k údajnému dňu pristúpenia žalobkyne ku kartelu CPT, teda k 16. máju 2000, mala vedomosť alebo musela byť skutočne informovaná o existencii kartelu CPT zo strany jej konkurentov, a že svojím vlastným správaním chcela prispieť k naplneniu spoločných cieľov sledovaných všetkými účastníkmi uvedeného kartelu.
- 58 V tejto súvislosti s cieľom podporiť konštatovanie, podľa ktorého napriek skutočnosti, že žalobkyňa sa nezúčastňovala na stretnutiach o skle pred aprílom 2002, musela byť nepriamo informovaná o karteli CPT zo strany niektorých konkurentov (odôvodnenia 313, 498 až 500, 502, 511, 546 a 686 napadnutého rozhodnutia), ktorí sa ju pokúsili zapojiť do tohto kartelu (odôvodnenia 502 a 511 uvedeného rozhodnutia), Komisia, ako vyplýva z tohto rozhodnutia, odkazuje na dôkazy uvedené v odôvodneniach 264 až 270, 273, 274, 278, 279, 287 a 502 napadnutého rozhodnutia, ako aj o vyhlásenia žiadateľov o zhovievavosť uvedené v jeho odôvodneniach 126 (poznámka pod čiarou 176) a 549 až 552.
- 59 Po prvé bez toho, aby bolo potrebné rozhodnúť o otázke, či bola Komisia oprávnená vychádzať z dôkazov predchádzajúcich dňu údajného pristúpenia žalobkyne ku kartelu CPT na účely preukázania, že k danému dňu mala vedomosť o jeho existencii alebo o protiprávnom správaní, ktoré plánovali alebo vykonali zúčastnené podniky, alebo ich mohla rozumne predpokladať, postačuje konštatovať, že s výnimkou jedného stretnutia zo 14. januára 1998, na ktorom sa zúčastnila, uvedené skutočnosti sa týkajú [dôverné], a nie žalobkyne.

- 60 V rozpore s tvrdením uvedeným v odôvodnení 502 napadnutého rozhodnutia a ako to vyplýva z odôvodnení 273 a 279 tohto rozhodnutia a čo správne tvrdí žalobkyňa, pokusy ostatných podnikov zúčastňujúcich sa na karteli, vrátane [dôverné], ku ktorým došlo počas prvých rokov kartelu CPT, konkrétne v rokoch 1998 a 1999, podnietiť ďalšie podniky, aby sa na ňom zúčastňovali, smerovali totiž voči [dôverné], a nie voči žalobkyni. Okrem okolností pripomenutých v odôvodneniach 69 a 926 napadnutého rozhodnutia, a to že na jednej strane žalobkyňa bola menšinovým akcionárom vlastniacim podiel 20 až 30 % na tomto spoločnom podniku, ktorý vytvorila s [dôverné], [dôverné] a [dôverné], a na strane druhej, že aj tento podnik sa zúčastňoval na karteli CPT, Komisia v uvedenom rozhodnutí nepreukázala žiadny vzťah medzi uvedenou žalobkyňou a [dôverné]. V tejto súvislosti, hoci Komisia adresovala oznámenie o výhradách aj [dôverné], je potrebné zdôrazniť, že napadnuté rozhodnutie nebolo [dôverné] určené. Navyše ako to tvrdí žalobkyňa, z uvedeného rozhodnutia nevyplýva, že by jej Komisia pripisovala správanie [dôverné]. V napadnutom rozhodnutí totiž Komisia starostlivo rozlišovala medzi týmito dvoma subjektmi.
- 61 Z toho vyplýva, že tvrdenie Komisie, podľa ktorého zástupca [dôverné] na stretnutí 20. októbra 1999 konal v mene celej skupiny, keď informoval o zámere žalobkyne „presunúť 33-palcovú linku z jej závodu v Japonsku do Indonézie v roku 2001“, nemôže uspieť. Takáto úvaha navyše nie je uvedená v napadnutom rozhodnutí, v ktorom Komisia uviedla len to, že na tomto stretnutí [dôverné] informovala spoločnosť Chunghwa o zvýšení cien svojich 14 a 20-palcových CPT pre konkrétnych zákazníkov.
- 62 Po druhé výňatky zo zápisníc zo stretnutí z 10. a 20. mája a 23. augusta 1999 uvedené v odôvodnení 279 napadnutého rozhodnutia, ako aj zo stretnutia z 21. septembra 1999, uvedené v odôvodnení 287 uvedeného rozhodnutia, zdôrazňujú jednoduchý zámer účastníkov kartelu CPT kontaktovať [dôverné], s ktorou [dôverné] udržiavala pravidelnú komunikáciu. Navyše v rozpore s tým, čo je uvedené v odôvodnení 280 tohto rozhodnutia, vyhlásenie zástupcu [dôverné] na stretnutí 23. augusta 1999, podľa ktorého mala táto spoločnosť zámer zorganizovať stretnutie s najvyššími predstaviteľmi spoločnosti „Toshiba“ s cieľom presvedčiť ich, aby nasledovali dohodnuté zvyšovanie cien, sa nevzťahovalo na žalobkyňu, ale na [dôverné]. Toto vyhlásenie je totiž uvedené v časti zápisnice z uvedeného stretnutia, nazvanej [dôverné], ktorá sa odvoláva na meškanie so zvyšovaním cien v Indonézii. Skutočnosť, že podnik dotknutý týmto vyhlásením nebol žalobkyňa, súhlasí aj s úlohou [dôverné] spočívajúcou v poskytnutí aktuálnych informácií o relevantnom trhu spoločnosti [dôverné].
- 63 V rozpore so záverom Komisie uvedeným v odôvodneniach 280 a 995 napadnutého rozhodnutia tieto dôkazy nepreukazujú, že by žalobkyňa bola zo strany [dôverné] informovaná o karteli CPT.
- 64 Pokiaľ ide o stretnutie zo 14. januára 1998 uvedené v poznámke pod čiarou 169 napadnutého rozhodnutia a opísané v poznámke pod čiarou 131 oznámenia o výhradách, na ktorom viceprezident žalobkyne navrhol, aby podniky zúčastňujúce sa na stretnutiach kartelu CDT vyslali zástupcov do Japonska, Kórey a na Taiwan s cieľom nadviazať dvojstranné kontakty s japonskými podnikmi, ktoré sa nezúčastňovali na stretnutiach o skle, je potrebné zdôrazniť, že predmetom tohto stretnutia boli len CDT, a preto sa týkalo iného kartelu. V odôvodneniach 649 až 656 napadnutého rozhodnutia totiž Komisia konštatovala, že napriek existujúcim vzťahom medzi kartelmi CPT a CDT predstavuje celkový súbor s nimi súvisiacich dohôd alebo zosúladených postupov dve samostatné, jediné a pokračujúce porušenia. Navyše, ako to žalobkyňa tvrdila v replike, odkazy na „CPT“ v zápisnici z predmetného stretnutia sa týkajú spoločnosti „Chunghwa Picture Tubes“, ktorá sa uvedeného stretnutia zúčastnila. Za týchto podmienok a bez toho, aby bolo potrebné rozhodnúť o údajnej neprípustnosti tohto dôkazu, keďže nebol uvedený v oznámení o výhradách vo vzťahu ku kartelu CPT, Komisia nemôže na základe uvedenej zápisnice v odôvodnení 502 napadnutého rozhodnutia konštatovať, že stratégiou žalobkyne bolo zúčastňovať sa na karteli CPT prostredníctvom dvojstranných kontaktov, a v dôsledku toho ani to, že o tomto karteli mala vedomosť.

- 65 Navyše v rozpore s tvrdeniami Komisie a konštatovaniami uvedenými v napadnutom rozhodnutí skutočnosť, že na niektorých stretnutiach o skle, a to konkrétne na stretnutiach 7. marca, 10. a 20. mája, 23. augusta, 21. septembra a 20. októbra 1999, ako aj 20. marca a 20. novembra 2001, boli uvedené citlivé obchodné údaje týkajúce sa objemov predaja, výrobných kapacít a cien uplatňovaných žalobkyňou, nepostačuje na vyvodenie záveru, že žalobkyňa mala vedomosť o existencii kartelu CPT a že jej zámerom bolo prispievať k cieľom, ktoré sleduje. Komisia napokon nepreukázala, že údaje vymieňané účastníkmi uvedených stretnutí sú údajmi žalobkyne, a že odkazy na „TSB“ vyplývajúce zo zápisníc z týchto stretnutí, z ktorých vychádzala pri preukazovaní účasti žalobkyne na karteli CPT, sa vzťahujú na ňu, a nie na [dôverné].
- 66 V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že okolnosť, že v rámci týchto zápisníc sa niekedy používali akronymy zodpovedajúce obchodným menám rôznych spoločností, ako „TSB“, [dôverné] alebo [dôverné], nepostačuje na vyvodenie záveru, že účastníci dôsledne a systematicky rozlišovali medzi žalobkyňou a [dôverné]. Tieto odkazy sa totiž musia čítať v ich kontexte. Je potrebné konštatovať, že zápisnice zo stretnutí zo 7. marca, z 21. septembra a 10. mája 1999 odkazujú na výrobcov televízorov so sídlom v juhovýchodnej Ázii, ktorí boli zákazníkmi [dôverné], čo zodpovedá odôvodneniu 279 napadnutého rozhodnutia, podľa ktorého na ázijskom stretnutí o skle z 21. júna 1999 účastníci preskúmali zvýšenia cien, pričom sa odvolávali rovnako na [dôverné] a na spoločnosť Aiwa, ktorej bola najväčším dodávateľom.
- 67 Navyše vyhlásenie zástupcu [dôverné] na stretnutí 6. marca 2000 s [dôverné], citované v odôvodnení 330 napadnutého rozhodnutia, podľa ktorého „TSB nepochybne sleduje, či sa GSM rozhodla zvýšiť svoje ceny“, nemožno vykladať tak, že sa vzťahuje na žalobkyňu, keďže je ťažko predstaviteľné, aby stratégia jedného podniku, v ktorom žalobkyňa vlastní menšinový podiel, spočívala na cenovej politike prijatej žalobkyňou, a nie ešte, aby ju zaväzovala. Napokon z odpovede žalobkyne na oznámenie o výhradách vyplýva, že [dôverné] stanovovala svoje ceny autonómne a že zamestnanci nemali rozhodovaciu právomoc, ktorá by tento rámec prekračovala. Okrem toho samotná skutočnosť, že [dôverné] sa rozhodla podriadiť prípadnému zosúladenému zvýšeniu cien plánovanému na stretnutiach o skle neumožňuje vyvodiť záver, že o ňom informovala žalobkyňu. Napokon zmienka o tom, že „japonské sídlo“ plánuje presunúť niektoré výrobné linky do svojich závodov v Thajsku alebo Indonézii, nepreukazuje ani to, že by žalobkyňa bola informovaná o plánovaných alebo vykonaných protisúťažných postupoch a o cieľoch sledovaných účastníkmi kartelu CPT, vrátane spoločnosti Chunghwa.
- 68 Po tretie Komisia v napadnutom rozhodnutí ani netvrdí, že by [dôverné] akýmkoľvek spôsobom informovala žalobkyňu o existencii kartelu CPT alebo o cieľoch sledovaných účastníkmi tohto kartelu.
- 69 Po štvrté, ako to konštatovala Komisia v odôvodnení 287 napadnutého rozhodnutia, aj keby bolo možné sa domnievať, že žalobkyňa vedela o stretnutiach kartelu CPT, na základe žiadnej skutočnosti nemožno preukázať, že svojím vlastným správaním plánovala prispieť k spoločným cieľom sledovaným všetkými účastníkmi uvedeného kartelu.
- 70 V tejto súvislosti a v rozpore s tým, čo tvrdí Komisia vo svojich písomnostiach, výňatok z poznámok jedného zamestnanca spoločnosti Chunghwa zo stretnutia o skle z 21. septembra 1999 o tom, čo jeden zamestnanec [dôverné] uviedol v reakcii na list, ktorý žalobkyňa („japonské sídlo spoločnosti TSB“) adresovala [dôverné], ktorým ju požiadala, aby sa nezúčastňovala na stretnutiach o skle, nepreukazuje, že by žalobkyňa uskutočnila jasnú voľbu nezúčastňovať sa na uvedených stretnutiach, a neumožňuje sa domnievať, tak ako to je v prípade rozsudku Všeobecného súdu zo 6. marca 2012, UPM-Kymmene/Komisia (T-53/06), že mala vedomosť o existencii kartelu CPT a že jej zámerom bolo prispieť k napĺňaniu cieľov sledovaných účastníkmi tohto kartelu. Ako to potvrdila aj žalobkyňa, tento výňatok naopak skôr preukazuje, že si neželala, aby sa [dôverné] zúčastňovala na stretnutiach o skle.

- 71 Po piate v rozpore so záverom Komisie uvedeným v odôvodneniach 498, 499 a 995 napadnutého rozhodnutia, ani z ústnych vyhlásení troch žiadateľov o zhovievavosť, ktoré sú v odôvodnení 126 uvedeného rozhodnutia kvalifikované ako „súhlasné dôkazy o zapojení žalobkyne [do kartelu CPT] od jari 2000“ a uvádzajú sa v poznámke pod čiarou 176 uvedeného odôvodnenia, nevyplýva, že by v prípade hoci aj zriedkavej účasti na mnohostranných stretnutiach bola vo všeobecnosti informovaná o ich výsledku prostredníctvom [dôverné].
- 72 Okrem všeobecnej povahy tohto tvrdenia je potrebné v prvom rade zdôrazniť, že ústne vyhlásenie spoločnosti Chunghwa z 28. novembra 2007 odkazuje na [dôverné] ako účastníka dvojstranných stretnutí, a nie na žalobkyňu. Podľa uvedeného vyhlásenia sa niektoré podniky zúčastňovali na dvojstranných stretnutiach s podnikmi zúčastňujúcimi sa na stretnutiach o skle, čo umožňovalo podnikom zúčastňujúcim sa na stretnutiach o skle vymieňať si citlivé obchodné informácie týkajúce sa podnikov, ktoré sa na nich nezúčastňovali, ako aj rozšíriť ich rokovania o cenách a produkcii uvedených podnikov. V tejto súvislosti sa v tomto vyhlásení uvádzajú tri stretnutia podnikov zúčastňujúcich sa na karteli CPT, ktoré sa konali 25. novembra 1996, 23. augusta a 27. októbra 1999, a na ktorých sa dohodlo kontaktovanie nezúčastnených podnikov. Je potrebné pripomenúť, ako to bolo konštatované v bode 62 vyššie, že zápisnica zo stretnutia z 23. augusta 1999, uvedená v odôvodneniach 279 a 280 napadnutého rozhodnutia, sa vzťahuje na [dôverné], a nie na žalobkyňu. Rovnako tak podľa odôvodnenia 291 uvedeného rozhodnutia účastníci stretnutia z 27. októbra 1999 podrobne preskúmali aktuálne stanovy spoločností, medzi ktorými bola [dôverné], zatiaľ čo žalobkyňa sa tam neuvádza.
- 73 V druhom rade vo svojom následnom ústnom vyhlásení zo 16. marca 2009 Chunghwa uviedla len to, že žalobkyňa sa zúčastňovala na dvojstranných a mnohostranných stretnutiach. Uvedené vyhlásenie však nespresňuje, či sa označením „Toshiba“ odkazuje len na sídlo, a teda na žalobkyňu, alebo na iné právne subjekty ako [dôverné]. Otázka, či sa údajné zapojenie spoločnosti „Toshiba“ do stretnutí „skupiny“ z toho istého dôvodu ako do dvojstranných stretnutí vzťahuje na žalobkyňu, nie je jednoznačným spôsobom zodpovedaná.
- 74 V treťom rade ústne vyhlásenie spoločnosti Samsung SDI z 13. februára 2008, na ktoré sa odkazuje v odôvodnení 550 napadnutého rozhodnutia, opisuje stretnutie spoločností Samsung SDI, LGE a [dôverné] z 24. novembra 1998, na ktoré [dôverné] prizvala spoločnosť „Tosummit/Toshiba“, pričom „Tosummit/Toshiba“ sa podľa tohto vyhlásenia zúčastňovala na stretnutiach tohto druhu opakovane. Ako uznala Komisia v odôvodnení 273 napadnutého rozhodnutia a ako vyplýva z toho istého vyhlásenia, tento subjekt odkazoval na [dôverné], a nie na žalobkyňu.
- 75 Navyše v rozpore s tým, čo uvádza Komisia v odôvodnení 550 napadnutého rozhodnutia, keď sa opiera o ústne vyhlásenie spoločnosti Samsung SDI z 12. marca 2009, [dôverné] mala blízko k [dôverné], keďže dohodu o technickej podpore uzatvorila s ňou, a nie so žalobkyňou.
- 76 Napokon tvrdenie spoločnosti Samsung SDI v jej ústnom vyhlásení z 20. júna 2008, podľa ktorého bola žalobkyňa vo všeobecnosti informovaná prostredníctvom [dôverné], nie je dostatočne podložené. Navyše tento dôkaz pochádzajúci od iného podniku, ako je podnik, ktorý údajne informoval žalobkyňu, nepostačuje vzhľadom na jeho nepriamu povahu na konštatovanie, že žalobkyňa mala vedomosť o existencii kartelu CPT.
- 77 Z toho vyplýva, že v rozpore s tým, čo konštatovala Komisia v odôvodneniach 548 a 552 napadnutého rozhodnutia, predmetné ústne vyhlásenia nepotvrdzujú účasť žalobkyne na karteli CPT, a preto ich nemožno vykladať tak, že potvrdzujú dôkazy z daného obdobia v tejto veci (pozri v tomto zmysle rozsudky Súdu prvého stupňa z 8. júla 2004, JFE Engineering a i./Komisia, T-67/00, T-68/00, T-71/00 a T-78/00, Zb. s. II-2501, bod 219, a z 25. októbra 2005, Groupe Danone/Komisia, T-38/02, Zb. s. II-4407, bod 285). Okrem toho Komisia vo svojich písomnostiach pripustila, že uvedené ústne

vyhlásenia neobsahujú žiadne podrobnosti o dvojstranných stretnutiach, počas ktorých mala byť žalobkyňa prostredníctvom [dôverné] informovaná o dohodách a zosúladených postupoch plánovaných na stretnutiach o skle.

- 78 Vzhľadom na vyššie uvedené je potrebné dospieť k záveru, že z jednotlivých dôkazov a z dôkazov ako celku, z ktorých Komisia vychádzala pri preukazovaní, že žalobkyňa mala vedomosť o existencii alebo obsahu kartelu CPT pred aprílom 2002, vyplýva, že nebolo z právneho hľadiska dostatočným spôsobom preukázané, že by žalobkyňa mala vedomosť alebo že by bola svojimi konkurentmi informovaná o celkovej existencii kartelu CPT a že by svojím vlastným správaním plánovala prispieť k spoločným cieľom sledovaným všetkými účastníkmi uvedeného kartelu. Za týchto okolností nie je v žiadnom prípade potrebné preskúmať otázku protisúťažnej povahy dvojstranných kontaktov a ich prípadný vzťah s kartelom CPT (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora zo 4. júla 2013, Komisia/Aalberts Industries a i., C-287/11 P, Zb., body 62 a 63).
- 79 V dôsledku toho je potrebné druhej a tretej časti prvého žalobného dôvodu vyhovieť, a teda v prejednávanej veci aj prvému žalobnému dôvodu ako celku, a to bez toho, aby bolo potrebné rozhodnúť o porušení práva na obhajobu a zásady rovnosti zaobchádzania, ktoré sa uvádzajú na podporu prvej a štvrtej časti uvedeného žalobného dôvodu.

O druhom žalobnom dôvode založenom na nesprávnom posúdení, ktorým je napadnuté rozhodnutie postihnuté, a to v rozsahu, v akom konštatuje, že žalobkyňa je zodpovedná za porušenie, ku ktorému došlo v období od 12. apríla 2002 do 31. marca 2003

- 80 Tento žalobný dôvod obsahuje dve časti, pričom prvá je založená na nedostatku právomoci Komisie konštatovať porušenie v zmysle článku 101 ZFEÚ a druhá na nesprávnom posúdení súvisiacom s konštatovaním, podľa ktorého sa žalobkyňa mala zúčastniť jediného a pokračujúceho porušenia.
- 81 V rámci prvej časti žalobkyňa tvrdí, že nemôže byť zodpovedná za porušenie z dôvodu svojej účasti na stretnutiach SML, keďže Komisia na jednej strane nepreukázala, že by dohody, ktoré boli uzatvorené alebo plánované na týchto stretnutiach, boli vykonávané v EHP, a na strane druhej, že by tieto dohody mali bezprostredný, podstatný a predvídateľný účinok na trh EHP prostredníctvom predaja spracovaných výrobkov. Okrem toho namieta porušenie práva na obhajobu, keďže nemala možnosť vyjadriť sa k tomuto tvrdeniu Komisie.
- 82 V rámci druhej časti žalobkyňa tvrdí, že Komisia sa dopustila nesprávneho posúdenia tým, že ju označila za zodpovednú za jediné a pokračujúce porušenie z dôvodu jej účasti na štyroch stretnutiach SML, ktoré sa konali v Ázii 12. apríla, 27. mája a 6. decembra 2002, ako aj 10. februára 2003 a ktoré zahŕňali spoločnosť Samsung SDI a skupinu LPD. V tejto súvislosti žalobkyňa tvrdí, že Komisia nesprávne spojila činnosti patriace do štyroch rôznych skupín stretnutí, a to stretnutia SML, stretnutia ASEAN, ázijské stretnutia o skle a európske stretnutia o skle, do jedného a pokračujúceho porušenia bez toho, aby existoval dôkaz o existencii plánu spoločne naplňať jednotný hospodársky cieľ, hoci sa tieto skupiny stretnutí dostatočne nedopĺňali a neboli prepojené. Subsidiárne žalobkyňa tvrdí, že ju nemožno vyhlásiť za zodpovednú za celkovú dohodu, keďže nevedela o jej existencii a nemala zámer k nej prispievať svojou účasťou na stretnutiach SML.
- 83 Najprv je potrebné preskúmať druhú časť predmetného žalobného dôvodu a konkrétne otázku, či Komisia správne konštatovala, že žalobkyňa sa zúčastnila na jedinom a pokračujúcom porušení tým, že sa zúčastnila na štyroch stretnutiach SML od 12. apríla 2002 do 10. februára 2003. V tejto súvislosti z odôvodnenia 313 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že od apríla 2002 sa žalobkyňa začala samostatne a pravidelne zúčastňovať na stretnutiach a že dôkazy o týchto kontaktoch preukazujú, že sa na nich zúčastňovala preto, aby jej boli poskytnuté aktualizované informácie a aby bola zapojená do vývoja a budúcich projektov vo veci kapacity, predaja a ceny na celosvetovej úrovni. Podľa odôvodnenia 502 uvedeného rozhodnutia na prvom z týchto stretnutí, čiže na stretnutí 12. apríla 2002 spomenutom

v odôvodneniach 374 a 375 uvedeného rozhodnutia, sa účastníci dohodli, že budú priebežne spolupracovať, stretávať sa každé dva mesiace, udržiavať ceny na tej istej úrovni alebo že ich zvýšia v treťom štvrtroku 2002, a dohodli sa aj na usmerneniach o cenách. Napokon podľa odôvodnení 387, 388 a 503 tohto rozhodnutia existujú aj dôkazy preukazujúce to, že žalobkyňa hrala v karteli aktívnu úlohu.

- 84 Je však potrebné zdôrazniť, že okrem dôkazov preukazujúcich účasť žalobkyne na stretnutiach SML a ich protisúťažný predmet, ktoré nie sú sporné, Komisia v napadnutom rozhodnutí nespresnila skutočnosti, z ktorých vychádzala pri konštatovaní, že žalobkyňa mala vedomosť o protiprávnom správaní, ktoré účastníci kartelu CPT plánovali alebo vykonávali, a že svojím vlastným správaním plánovala prispieť k spoločným cieľom, ktoré účastníci tohto kartelu sledovali.
- 85 V tejto súvislosti a v každom prípade analýza zápisníc zo stretnutí SML, akú vykonala Komisia v odôvodneniach 374, 375, 377, 384 a 387 napadnutého rozhodnutia, neumožňuje vyvodiť záver, že žalobkyňa mala vedomosť o existencii kartelu CPT na celosvetovej úrovni a že jej zámerom bolo prispieť k cieľom sledovaným účastníkmi tohto kartelu. Komisia sa totiž obmedzila na opísanie celosvetového predmetu a rozsahu týchto stretnutí a na konštatovanie, že účastníci prvého z týchto stretnutí boli údajne rozhodnutí venovať sa ich spolupráci na celosvetovej úrovni. Aj keby bola takáto okolnosť preukázaná, neumožňuje to vyvodiť záver, že vedomosť o existencii kartelu CPT bola preukázaná v zmysle judikatúry uvedenej v bodoch 52 a 53 vyššie.
- 86 Z toho vyplýva, že bez toho, aby bolo potrebné preskúmať, či stretnutia SML boli súčasťou jediného a pokračujúceho porušenia, je potrebné dospieť k záveru, že Komisia z právneho hľadiska dostatočným spôsobom nepreukázala, že tým, že sa žalobkyňa zúčastnila na štyroch stretnutiach SML, plánovala svojím vlastným správaním prispieť ku všetkým spoločným cieľom sledovaným podnikmi zúčastňujúcimi sa na karteli CPT, ani že mala vedomosť o plánovanom alebo vykonávanom protiprávnom správaní uvedených účastníkov pri naplňaní týchto cieľov alebo že ich mohla rozumne predpokladať a bola pripravená prevziať toto riziko v zmysle judikatúry citovanej v bodoch 52 až 54 vyššie. Napokon vedomosť o tomto správaní nemožno podľa celkového hodnotenia dôkazov uvedených v napadnutom rozhodnutí vyvodiť ani z okolnosti, že žalobkyňa v prvom rade udržiavala dvojstranné kontakty s niektorými účastníkmi kartelu CPT a následne sa zúčastnila štyroch stretnutí s niektorými z nich.
- 87 Druhej časti druhého žalobného dôvodu je preto potrebné vyhovieť, a to bez toho, aby bolo potrebné v tomto štádiu rozhodnúť o právomoci Komisie konštatovať porušenie v zmysle článku 101 ZFEÚ z dôvodu účasti žalobkyne na stretnutiach SML.

O štvrtom žalobnom dôvode založenom na nesprávnom posúdení, ktorým je napadnuté rozhodnutie postihnuté, a to v rozsahu, v akom konštatuje, že žalobkyňa je spoločne a nerozdielne zodpovedná za účasť MTPD na porušovaní, ku ktorému došlo v období od 1. apríla 2003 do 12. júna 2006

- 88 Tento žalobný dôvod je vyjadrený v troch častiach, pričom prvá časť je založená na nedostatku odôvodnenia, druhá časť je založená na nesprávnom posúdení, pokiaľ ide o uplatňovanie rozhodujúceho vplyvu na správanie spoločného podniku zo strany žalobkyne, a tretia časť je založená na porušení práva na obhajobu v rozsahu, v akom žalobkyňa nemala prístup k pripomienkam spoločnosti Panasonic, ktoré boli predložené v odpovedi na oznámenie o výhradách a po vypočutí.
- 89 Najprv je potrebné preskúmať druhú časť tohto žalobného dôvodu.

– O druhej časti

- 90 Žalobkyňa uvádza, že MEI mala výlučnú kontrolu nad MTPD vďaka väčšinovému podielu vo výške 64,5 %, menovala väčšinu členov jej správnej rady, pričom mala aj kontrolu nad všetkými rozhodnutiami prijímanými riadiacimi orgánmi, ktoré si vyžadovali jednoduchú väčšinu, vyberala jej prezidenta a riadila jej každodennú prevádzku. Žalobkyňa mala teda len menšinový podiel 35,5 %, ale naopak, nemala práva nad rámec práv, ktoré obvykle patria menšinovým akcionárom. Podľa nej napriek dôkazom preukazujúcim túto okolnosť a v rozpore s rozhodnutím Bundeskartellamt (nemecký orgán na ochranu hospodárskej súťaže), ktorým bol schválený zámer vytvoriť MTPD ako výraz nadobudnutia výlučnej kontroly nad spoločným podnikom zo strany spoločnosti MEI, Komisia sa nesprávne domnievala, že práva uvedené v stanovách spoločnosti MTPD a v zakladateľskej zmluve spoločnosti MTPD (dohoda o integrácii činností, ďalej len „BIA“) žalobkyni umožňovali blokovať strategické opatrenia v tom zmysle, že sa jej priznávala spoločná kontrola nad uvedeným podnikom. Podľa nej jej tieto práva neumožňovali ani ovplyvňovať každodenné činnosti spoločnosti MTPD alebo jej správanie na trhu, ani vykonávať kontrolu nad cenami, predajom alebo akýmkoľvek ďalšími aspektmi jej obchodnej politiky, a nepriznávali jej ani žiadnu riadiacu právomoc.
- 91 Žalobkyňa tvrdí, že v dôsledku toho, na rozdiel od záverov napadnutého rozhodnutia, netvorila so spoločnosťou MTPD hospodársku jednotku a nemohla na jej správanie na trhu uplatňovať rozhodujúci vplyv, a takýto vplyv skutočne ani nevykonávala. V tejto súvislosti tvrdí, že nikdy nevyužila svoje údajné právo veta a že Komisia nepreukázala, že by mala vedomosť o účasti spoločnosti MTPD na karteli CPT v období od 1. apríla 2003 do 12. júna 2006.
- 92 Komisia túto argumentáciu spochybňuje.
- 93 V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry správanie dcérskej spoločnosti môže byť pripísané materskej spoločnosti najmä vtedy, keď dcérska spoločnosť napriek tomu, že má vlastnú právnu subjektivitu, neurčuje svoje správanie na trhu samostatne, ale v podstate uplatňuje pokyny, ktoré jej dala materská spoločnosť, najmä vzhľadom na hospodárske, organizačné a právne väzby, ktoré tieto dva právne subjekty spájajú (pozri rozsudok Súdneho dvora z 26. septembra 2013, EI du Pont de Nemours/Komisia, C-172/12 P, bod 41 a tam citovanú judikatúru).
- 94 V takej situácii sú totiž materská spoločnosť a jej dcérska spoločnosť súčasťou tej istej hospodárskej jednotky a tvoria tak jeden podnik v zmysle článku 101 ZFEÚ, čo Komisii umožňuje adresovať rozhodnutie, ktorým sa ukladajú pokuty, materskej spoločnosti bez toho, aby bolo potrebné preukázať jej osobnú účasť na porušení (rozsudok EI du Pont de Nemours/Komisia, už citovaný v bode 93 vyššie, bod 42).
- 95 Tiež je potrebné poznamenať, že Komisia sa nemôže na účely pripísania správania dcérskej spoločnosti materskej spoločnosti obmedziť na konštatovanie, že materská spoločnosť môže uplatňovať rozhodujúci vplyv na správanie svojej dcérskej spoločnosti, ale musí si aj overiť, či bol tento vplyv skutočne vykonávaný (rozsudok EI du Pont de Nemours/Komisia, už citovaný v bode 93 vyššie, bod 44; pozri rozsudky Všeobecného súdu z 11. júla 2014, Sasol a i./Komisia, T-541/08, Zb., bod 43, a RWE a RWE Dea/Komisia, T-543/08, Zb., bod 101 a tam citovanú judikatúru). Komisii v zásade prináleží, aby preukázala takýto rozhodujúci vplyv na základe súboru skutkových okolností (pozri rozsudok Súdu prvého stupňa z 27. septembra 2006, Avebe/Komisia, T-314/01, Zb. s. II-3085, bod 136 a tam citovanú judikatúru).
- 96 Vo všeobecnosti platí, že ak materská spoločnosť vlastní väčšinový podiel na základnom imaní dcérskej spoločnosti, môže skutočne uplatňovať rozhodujúci vplyv na svoju dcérsku spoločnosť a najmä na správanie tejto dcérskej spoločnosti na trhu. Z judikatúry teda vyplýva, že v prípade, ak kontrola, ktorú materská spoločnosť skutočne vykonáva nad svojou dcérskou spoločnosťou, v ktorej vlastní podiel na základnom imaní vo výške 25,001 %, zodpovedá menšinovému podielu, ktorý je veľmi vzdialený od väčšinového podielu, nemožno konštatovať, že materská spoločnosť a jej dcérska spoločnosť patria do

jednej skupiny, v rámci ktorej tvoria hospodársku jednotku (pozri v tomto zmysle rozsudok Všeobecného súdu z 12. júla 2011, *Fuji Electric/Komisía*, T-132/07, Zb. s. II-4091, bod 182 a tam citovanú judikatúru).

- 97 Napriek tomu menšinový podiel môže umožniť materskej spoločnosti skutočne uplatňovať rozhodujúci vplyv na správanie svojej dcérskej spoločnosti na trhu, ak sú s ním spojené práva, ktoré prekračujú rámec práv, ktoré obvykle patria menšinovým akcionárom na účely ochrany ich finančných záujmov a ktoré vzhľadom na súbor zhodných právnych alebo ekonomických nepriamych dôkazov svedčia o uplatňovaní rozhodujúceho vplyvu na správanie dcérskej spoločnosti na trhu. Komisia teda môže preukázať skutočné uplatňovanie rozhodujúceho vplyvu na základe súboru nepriamych dôkazov, aj keď každý z týchto dôkazov samostatne nemá dostatočnú dôkaznú hodnotu (rozsudok *Fuji Electric/Komisía*, už citovaný v bode 96 vyššie, bod 183).
- 98 Vzhľadom na to, že podľa článku 263 ZFEÚ sa Všeobecný súd musí obmedziť na preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia na základe odôvodnenia, ktoré je v tomto rozhodnutí uvedené, otázka, či materská spoločnosť skutočne uplatňuje riadiacu právomoc vo vzťahu k svojej dcérskej spoločnosti, sa musí posudzovať výlučne z hľadiska dôkazov, ktoré Komisia uviedla v rozhodnutí, ktorým sa pripisuje zodpovednosť za porušenie materskej spoločnosti. Jedinou relevantnou otázkou teda je, či porušenie je alebo nie je preukázané vzhľadom na tieto dôkazy (pozri rozsudok *Fuji Electric/Komisía*, už citovaný v bode 96 vyššie, bod 185 a tam citovanú judikatúru).
- 99 Ďalej je potrebné pripomenúť, že Súdny dvor už rozhodol, že výkon spoločnej kontroly dvoma nezávislými materskými spoločnosťami vo vzťahu k ich dcérskej spoločnosti v zásade nebráni tomu, aby Komisia konštatovala existenciu hospodárskej jednotky medzi jednou z týchto materských spoločností a príslušnou dcérskou spoločnosťou, a že to platí rovnako aj vtedy, ak má táto materská spoločnosť menší podiel na základnom imaní dcérskej spoločnosti ako druhá materská spoločnosť (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora zo 16. decembra 2010, *AceaElectrabel Produzione/Komisía*, C-480/09 P, Zb. s. I-13355, bod 64).
- 100 Skutočné uplatňovanie riadiacej právomoci jednou alebo viacerými materskými spoločnosťami vo vzťahu k ich dcérskej spoločnosti možno vyvodiť priamo z uplatňovania príslušných zákonných ustanovení alebo z dohody medzi materskými spoločnosťami uzatvorenej podľa týchto zákonných ustanovení v súvislosti s riadením ich spoločnej dcérskej spoločnosti. Mieru účasti materskej spoločnosti na riadení jej dcérskej spoločnosti možno preukázať aj tým, že vedúce funkcie v dcérskej spoločnosti zastáva mnoho osôb, ktoré zastávajú vedúce funkcie v materskej spoločnosti. Takáto kumulácia funkcií nevyhnutne poskytuje materskej spoločnosti možnosť uplatňovať rozhodujúci vplyv na správanie jej dcérskej spoločnosti na trhu, keďže umožňuje členom vedenia materskej spoločnosti, aby v rámci výkonu svojich riadiacich právomocí v rámci dcérskej spoločnosti zabezpečovali súlad správania dcérskej spoločnosti na trhu s usmerneniami stanovenými vedením materskej spoločnosti. Tento cieľ možno dosiahnuť aj vtedy, keď člen alebo členovia materskej spoločnosti, ktorí vykonávajú riadiace právomoci v rámci dcérskej spoločnosti, nekonajú ako zástupcovia materskej spoločnosti. Účasť jednej alebo viacerých materských spoločností na riadení dcérskej spoločnosti môže napokon vyplývať z ich vzájomného obchodnoprávneho vzťahu. Ak je teda materská spoločnosť tiež dodávateľom alebo zákazníkom svojej dcérskej spoločnosti, má veľmi špecifický záujem na riadení výrobných alebo distribučných činností dcérskej spoločnosti, aby mohla úplne využiť pridanú hodnotu vytvorenú takto dosiahnutou vertikálnou integráciou (pozri rozsudok *Fuji Electric/Komisía*, už citovaný v bode 96 vyššie, bod 184 a tam citovanú judikatúru).
- 101 Napokon, pokiaľ z týchto ustanovení vyplýva, že materské spoločnosti sú oprávnené konať na účet spoločného podniku a zaväzovať ho vo vzťahu k tretím osobám len spoločne a že sú spoločne zodpovedné za politiku sledovanú uvedeným podnikom, možno predpokladať preskúmanie skutočného uplatňovania rozhodujúceho vplyvu na obchodné správanie tohto spoločného podniku podobne ako v prípade vopred vykonávanej kontroly uskutočňovanej v oblasti kontroly koncentrácií (pozri v tomto zmysle rozsudok *Sasol a i./Komisía*, už citovaný v bode 95 vyššie, bod 49).

- 102 Keďže však preskúmanie týkajúce sa skutočného uplatňovania rozhodujúceho vplyvu je retrospektívne a môže sa teda opierať o konkrétne skutočnosti, Komisia, ako aj dotknutí účastníci konania môžu predložiť dôkaz, že obchodné rozhodnutia spoločného podniku boli prijímané na základe postupov, ktoré sú odlišné od postupov, ktoré vyplývali zo samotného abstraktného preskúmania dohôd týkajúcich sa fungovania spoločného podniku (pozri v tomto zmysle rozsudok Fuji Electric/Komisia, už citovaný v bode 96 vyššie, body 194 a 195, a rozsudok Všeobecného súdu z 13. júla 2011, General Technic-Otis a i./Komisia, T-141/07, T-142/07, T-145/07 a T-146/07, Zb. s. II-4977, body 115 až 117).
- 103 Dôvodnosť druhej časti štvrtého žalobného dôvodu je potrebné analyzovať s prihliadnutím na tieto skutočnosti.
- 104 V prejednávanej veci Komisia v odôvodneniach 931 až 933 a 956 napadnutého rozhodnutia najskôr uviedla objektívne okolnosti preukazujúce, že obe materské spoločnosti MTPD mohli uplatňovať rozhodujúci vplyv na jej správanie na trhu pri aktívnom výkone kontrolnej a riadiacej úlohy. Ďalej v odôvodneniach 934 až 936 napadnutého rozhodnutia Komisia uviedla príklady spolupráce medzi oboma materskými spoločnosťami MTPD, ktoré na jednej strane preukazujú, že skutočne uplatňovali rozhodujúci vplyv na jej správanie na trhu, a na druhej strane okolností, že na prijatie dôležitých rozhodnutí, ktoré sa jej týkajú, sa vyžaduje ich spoločné schválenie.
- 105 Na úvod je potrebné zdôrazniť, že vzhľadom na skutočnosť, že prvému a druhému žalobnému dôvodu sa vyhovel, tvrdenie Komisie, že žalobkyňa mala vzhľadom na jej priame zapojenie pred vytvorením MTPD vedomosť o existencii kartelu CPT, a teda aj o následnej účasti spoločnosti MTPD, nemôže obstať. V každom prípade je potrebné zdôrazniť, že pokiaľ ide o otázku pripísateľnosti správania spoločnosti MTPD žalobkyňi, konštatovanie vedomosti žalobkyne o účasti spoločnosti MTPD na uvedenom karteli je irelevantné. Na to, aby sa materskej spoločnosti pripísali akty, ktorých sa dopustila jej dcérska spoločnosť, sa totiž vôbec nepožaduje, aby bola táto materská spoločnosť priamo zapojená do protiprávneho konania, resp. aby o ňom vedela. V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že vzťah podnecovania týkajúci sa porušenia, ktorý je medzi materskou a dcérskou spoločnosťou, a ešte menej účasť materskej spoločnosti na uvedenom porušení nie sú nevyhnutne tým aspektom, ktorý oprávňuje Komisiu, aby materskej spoločnosti určila rozhodnutie, ktorým jej ukladá pokuty, ale týmto aspektom je skutočnosť, že dotknuté spoločnosti tvoria jeden podnik v zmysle článku 101 ZFEÚ (pozri rozsudok Všeobecného súdu z 2. februára 2012, EI du Pont de Nemours a i./Komisia, T-76/08, bod 76 a tam citovanú judikatúru).
- 106 Pokiaľ ide o akcionársku a rozhodovaciu štruktúru štatutárnych orgánov spoločnosti MTPD, po prvé je potrebné zdôrazniť, že Komisia v odôvodneniach 932 a 956 napadnutého rozhodnutia správne konštatovala, že v súlade s ustanoveniami BIA majú obe materské spoločnosti právo veta v otázkach strategického významu, ktoré sú zásadné pre výkon činností spoločnosti MTPD, čo svedčí o výkone spoločnej kontroly nad touto spoločnosťou.
- 107 V tejto súvislosti žalobkyňa môže tvrdiť len to, že všetky oblasti, na ktoré sa vzťahujú rozhodnutia uvedené v článku 21 ods. 2 BIA, ktorej prijatie podliehalo súhlasu oboch materských spoločností, ako aj v článku 23 ods. 2 uvedenej BIA, ktoré vyžadujú súhlas aspoň jedného riaditeľa ustanoveného každou materskou spoločnosťou, spadajú pod obvyklé práva patriace menšinovým akcionárom na ochranu ich finančných záujmov ako investorov v spoločnom podniku v zmysle odseku 66 konsolidovaného oznámenia Komisie o právomoci podľa nariadenia Rady (ES) č. 139/2004 z 20. januára 2004 o kontrole koncentrácií medzi podnikmi (Ú. v. EÚ C 95, 2008, s. 1, ďalej len „konsolidované oznámenie o právomoci“). Z odseku 67 tohto oznámenia, ktorého relevantnosť v prejednávanej veci účastníci konania nespochybňujú, totiž vyplýva, že právo veta, ktoré umožňuje spoločnú kontrolu, sa zvyčajne vzťahuje na rozhodnutia o takých otázkach ako rozpočet, plán rozvoja podniku, významné investície alebo vymenovanie vrcholového manažmentu. Navyše z odsekov 68 až 70 konsolidovaného oznámenia o právomoci vyplýva, že právo veta týkajúce sa plánu rozvoja podniku by samotné mohlo stačiť na možnosť menšinového akcionára spoločne kontrolovať spoločný podnik, a to aj v prípade neexistencie

akéhokoľvek ďalšieho práva veta, hoci práva týkajúce sa menovania alebo odvolávania vrcholového manažmentu, ako aj schvaľovania rozpočtu sa považujú za veľmi dôležité. Napokon v zmysle odseku 71 uvedeného oznámenia v prípade práva veta na investície spoločného podniku dôležitosť tohto práva závisí od úrovne investícií, ktoré sú predmetom schvaľovania materskými spoločnosťami, a od miery, v akej investície predstavujú podstatnú črtu trhu, na ktorom je spoločný podnik činný.

- 108 Článok 23 ods. 2 BIA priznáva spoločnosti Toshiba právo veta tak na hmotné investície (bod 12 tohto ustanovenia), ako aj na vytvorenie spoločného podniku, nadobúdanie podielov alebo nadobudnutie spoločnosti alebo iného druhu činnosti, na ktoré sa vyžaduje vynaloženie sumy rovnjej alebo prevyšujúcej jednu miliardu jenov (bod 8 tohto ustanovenia), alebo na poskytovanie pôžičiek dcérskym spoločnostiam a iným subjektom v hodnote rovnjej alebo prevyšujúcej jednu miliardu jenov (bod 9 tohto ustanovenia). Ako to tvrdí Komisia, tieto sumy sa nezdajú byť nadmerné vzhľadom na počiatočné investície žalobkyne do spoločnosti MTPD, ktoré dosiahli 26,5 miliárd jenov, a teda právo veta v tejto veci môže predstavovať nepriamy dôkaz o tom, že žalobkyňa mohla uplatňovať rozhodujúci vplyv na správanie spoločnosti MTPD na trhu.
- 109 Navyše ako to zdôraznila Komisia v odôvodneniach 933 a 953 napadnutého rozhodnutia, v súlade s článkom 27 ods. 1 BIA MEI a žalobkyňa prijali dokument platný do 31. marca 2008, obsahujúci informácie o predaji, produkcii, rozvoji, zamestnancoch, investíciách, finančných plánoch a splácaní základného imania spoločnosti MTPD, ktorý tvorí základ plánu rozvoja spoločnosti MTPD. Toto ustanovenie stanovuje, že v počiatočnej fáze dvoch rokov, ktorej koniec bol stanovený na 31. marca 2005, materské spoločnosti prijímú východiskový plán rozvoja spoločnosti MTPD a že v súlade s jeho druhým odsekom bude počnúc týmto dátumom ročné plány rozvoja vypracúvať MTPD po porade so svojimi materskými spoločnosťami. Protokolom o dohode zo 7. decembra 2004, ktorým sa mení a dopĺňa článok 27 ods. 2 BIA, materské spoločnosti predĺžili počiatočnú fázu do 31. marca 2007, takže sa museli dohodnúť na pláne rozvoja spoločnosti MTPD a na jeho následných revíziách počas celej doby trvania existencie tejto spoločnosti.
- 110 Z toho vyplýva, že Komisia sa správne domnievala, že o BIA a pláne rozvoja obsahujúcom zásadné operačné a finančné ciele spoločnosti MTPD, ako aj o jej podstatnom strategickom plánovaní, rozhodovali jej materské spoločnosti. Aj keby totiž žalobkyňa nebola konkrétne zapojená do vypracovania uvedených plánov, ako to žalobkyňa tvrdí vo svojich písomnostiach, vzhľadom na článok 27 ods. 2 BIA by bolo potrebné, aby ich schválila a aby boli s ňou vopred prerokované. Žalobkyňa navyše nespochybňuje, že schválila všetky ročné plány rozvoja spoločnosti MTPD.
- 111 Preto bez toho, aby bolo potrebné skúmať dôvody predĺženia počiatočnej fázy uvádzané žalobkyňou, je potrebné konštatovať, že účinkom tohto predĺženia bolo priznanie práva veta žalobkyne na plán rozvoja spoločnosti MTPD, ktorý sa týkal aj jej rozpočtu, a to počas celého trvania jej existencie. V rozpore s tvrdeniami žalobkyne nebolo právo veta na uvedený plán rozvoja zbavené potrebného účinku. Navyše samotné takéto právo postačuje na konštatovanie v zmysle odseku 70 konsolidovaného oznámenia o právomoci, že žalobkyňa skutočne uplatňovala na spoločný podnik rozhodujúci vplyv.
- 112 Vzhľadom na vyššie uvedené, ako to konštatovala Komisia, niektoré práva uvedené tak v článku 23 ods. 2 BIA, ako aj v jej článku 27 patria do oblastí, ktoré žalobkyňi umožnili uplatňovať rozhodujúci vplyv na obchodnú stratégiu spoločnosti MTPD, a to spolu so spoločnosťou Panasonic. Ako tiež vyplýva z odôvodnenia 956 napadnutého rozhodnutia, otázka, či žalobkyňa nikdy skutočne nevyužila tieto práva, je v prejednávanej veci irelevantná, pokiaľ ide o posúdenie uplatňovania rozhodujúceho vplyvu zo strany žalobkyne na správanie spoločnosti MTPD na trhu. Na účely prijímania rozhodnutí patriacich do oblastí uvedených najmä v článku 23 ods. 2 BIA bolo totiž potrebné, aby sa obe materské spoločnosti vopred dohodli. Predmetné právo veta malo teda nevyhnutne vplyv, hoci aj nepriamy, na riadenie spoločnosti MTPD.

- 113 Napokon sa k tomuto právu veta pridávajú práva uvedené v článku 21 ods. 2 BIA, konkrétne práva týkajúce sa otázok, ktoré si vyžadujú osobitné uznesenia valného zhromaždenia akcionárov podľa obchodného práva, a otázok emisie nových akcií, ako aj rozdelenia dividend. Tieto práva predstavujú dodatočný nepriamy dôkaz, na základe ktorého sa Komisia mohla domnievať, že žalobkyňa mohla uplatňovať rozhodujúci vplyv na správanie spoločnosti MTPD.
- 114 Po druhé je potrebné zdôrazniť, ako to vyplýva z napadnutého rozhodnutia, že ďalšie okolnosti uvádzané Komisiou v napadnutom rozhodnutí umožňujú domnievať sa, že žalobkyňa mohla uplatňovať rozhodujúci vplyv na správanie spoločnosti MTPD na trhu.
- 115 V tejto súvislosti je potrebné najprv poznamenať, že ako to konštatovala Komisia v odôvodnení 975 napadnutého rozhodnutia, jeden zo štyroch riaditeľov vymenovaných žalobkyňou z desiatich, ktorí podľa článku 22 ods. 2 BIA tvoria správnu radu spoločnosti MTPD, zastával zároveň aj riaditeľskú funkciu v spoločnosti žalobkyne, čo žalobkyňa nespochybnila. Táto okolnosť predstavuje nepriamy dôkaz, na základe ktorého mohla Komisia v spojení s ostatnými dôkazmi konštatovať, že žalobkyňa mohla uplatňovať rozhodujúci vplyv na správanie spoločnosti MTPD.
- 116 Navyše v súlade s článkom 22 ods. 3 BIA mala žalobkyňa vymenovať jedného z dvoch členov štatutárneho orgánu oprávnených zastupovať spoločný podnik, ktorý bol tiež jeho viceprezidentom. Ako to správne konštatovala Komisia v odôvodneniach 940 a 941 napadnutého rozhodnutia, obaja viceprezidenti spoločnosti MTPD, ktorí boli vymenovaní počas jej existencie, predtým vykonávali vysoké funkcie vo vedení žalobkyne a následne sa do tejto spoločnosti vrátili. Z toho vyplýva, že aj keď si nezachovali zmluvné vzťahy so žalobkyňou a neboli viac pod jej priamym vplyvom, nevyhnutne mali dôkladné znalosti o jej politike a obchodných cieľoch a mali možnosť zblížovať politiku spoločnosti MTPD so záujmami žalobkyne. Napokon tvrdenie žalobkyne týkajúce sa údajnej symbolickej úlohy viceprezidenta spoločnosti MTPD nemôže tento záver spochybniť.
- 117 Navyše ako konštatovala Komisia v odôvodnení 957 napadnutého rozhodnutia, okolnosť, že správna rada spoločnosti MTPD nikdy nenamietala proti rozhodnutiam prezidenta spoločnosti MTPD, ktorého vymenovala Panasonic, nemožno vykladať ako neexistenciu uplatňovania rozhodujúceho vplyvu na správanie spoločnosti MTPD na trhu zo strany žalobkyne, ale skôr ako schvaľovanie obchodnej politiky spoločnosti MTPD.
- 118 Za týchto okolností skutočnosť, že na jednej strane bol prezident spoločnosti MTPD, ktorého menuje Panasonic, poverený každodenným riadením tejto spoločnosti a schvaľoval väčšinu dôležitých rozhodnutí týkajúcich sa jej činnosti a na strane druhej, že Panasonic zodpovedala za prevádzku a riadenie spoločnosti MTPD podľa článku 20 ods. 2 BIA, neumožňuje konštatovať, že Panasonic ako jediná uplatňovala rozhodujúci vplyv na spoločnosť MTPD. Ako je totiž uvedené v odôvodnení 956 napadnutého rozhodnutia, podľa daného ustanovenia v spojení s článkom 20 ods. 3 BIA je spolupráca žalobkyne nevyhnutná na účely riadenia spoločného podniku.
- 119 Navyše ako konštatovala Komisia v odôvodneniach 977 a 978 napadnutého rozhodnutia, klauzula obsiahnutá v článku 28 ods. 3 BIA, ktorá stanovuje, že MTPD je prednostným dodávateľom materských spoločností v oblasti výroby televízorov a že uvedené spoločnosti sú zároveň prednostnými dodávateľmi súčastí CRT pre spoločnosť MTPD, predstavuje dodatočný nepriamy dôkaz o účasti žalobkyne na riadení spoločnosti MTPD a preukazuje existenciu úzkych a trvalých hospodárskych väzieb medzi nimi, ktoré je potrebné zohľadniť pri posudzovaní existencie rozhodujúceho vplyvu (pozri v tomto zmysle rozsudok Fuji Electric/Komisia, už citovaný v bode 96 vyššie, bod 184). Tento záver nemôže spochybniť ani skutočnosť, že žalobkyňa sa obrátila aj na iných dodávateľov CPT. Navyše žalobkyňa nemôže účinne tvrdiť, že nebola zapojená do predaja hotového výrobku spoločnosti MTPD, keďže po prevode jej činnosti v oblasti CRT na spoločnosť MTPD táto spoločnosť použila [dôverne] vo vlastníctve žalobkyne (pozri bod 3 vyššie) ako predajný kanál v Európskej únii, ako to spresnila Komisia bez toho, aby bola v tejto otázke účinne spochybňovaná. Navyše žalobkyňa účinne

nespochybnila okolnosť uvedenú Komisiou v odôvodnení 977 napadnutého rozhodnutia, že CPT predávané touto cestou pochádzajú sčasti zo závodov spoločnosti MTPD a sčasti boli predmetom subdodávky zo závodu žalobkyne v Himeji (Japonsko), ktorý nebol prevedený na spoločnosť MTPD.

- 120 Po tretie zo skutočností, z ktorých Komisia v napadnutom rozhodnutí vychádza, vyplýva, že žalobkyňa sa zúčastňovala na riadení spoločnosti MTPD najmä tým, že dala súhlas na zatvorenie jej dvoch dcérskych spoločností v Európe a v Spojených štátoch v novembri 2005. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že žalobkyňa nespochybnila skutočnosť, že súhlasila so zatvorením uvedených závodov, ale obmedzila sa na tvrdenie, že toto opatrenie malo výnimočnú povahu a nepatriło do obchodnej politiky spoločnosti MTPD. Jej účasť na prijatí takéhoto rozhodnutia teda podľa žalobkyne nepreukazuje trvalý vplyv z jej strany na správanie spoločnosti MTPD. V rozpore s tvrdeniami žalobkyne predstavuje okolnosť uvedená v odôvodneniach 936 a 964 napadnutého rozhodnutia, a to že bez jej súhlasu by k tomuto zatvoreniu nemohlo dôjsť, čo napokon vyplýva z článku 23 ods. 2 BIA, nepriamy dôkaz, že skutočne uplatňovala rozhodujúci vplyv na obchodnú politiku spoločného podniku. Podľa tohto ustanovenia totiž takéto rozhodnutie nemôže prijať spoločný podnik bez toho, aby s tým súhlasil jeden z riaditeľov, ktorých žalobkyňa vymenúva do správnej rady spoločnosti MTPD (pozri v tomto zmysle rozsudok Všeobecného súdu z 2. februára 2012, Dow Chemical/Komisia, T-77/08, bod 86).
- 121 Pokiaľ ide o tvrdenia žalobkyne, ktorými spochybňuje, že by spoločnosti MTPD adresovala pokyny hospodárskej povahy a že by bola zapojená do jej každodenného riadenia, je potrebné pripomenúť, ako to konštatovala Komisia v odôvodnení 958 napadnutého rozhodnutia a ako vyplýva z judikatúry, že možnosť uplatňovania rozhodujúceho vplyvu na obchodnú politiku spoločného podniku si nevyžaduje preukázanie zasahovania do každodenného riadenia činností uvedeného podniku, ani vplyvu na obchodnú politiku tohto podniku *stricto sensu*, ako napríklad na jeho stratégiu distribúcie alebo cien, ale skôr na všeobecnú stratégiu, ktorá určuje smerovanie podniku. Konkrétne materská spoločnosť môže uplatňovať rozhodujúci vplyv na svoje dcérske spoločnosti aj bez využitia práva dohľadu a bez toho, aby udeľovala konkrétne pokyny alebo usmernenia k určitým aspektom obchodnej politiky. Takéto pokyny sú jednoducho osobitne zrejým nepriamym dôkazom rozhodujúceho vplyvu materskej spoločnosti na obchodnú politiku jej dcérskej spoločnosti. Ich neexistencia neumožňuje dospieť k záveru o samostatnosti dcérskej spoločnosti. Jednotná obchodná politika v rámci jednej skupiny môže tiež nepriamo vyplývať zo súboru hospodárskych a právnych vzťahov medzi materskou spoločnosťou a jej dcérskymi spoločnosťami. Napríklad vplyv materskej spoločnosti na jej dcérske spoločnosti, pokiaľ ide o stratégiu a politiku podniku, prevádzkové plány, investície, kapacity, finančné a ľudské zdroje a právne veci, môže mať nepriamo účinky na správanie dcérskych spoločností a celej skupiny na trhu. Rozhodujúce je napokon to, či materská spoločnosť uplatňuje dostatočný vplyv na usmerňovanie správania dcérskej spoločnosti v takom rozsahu, že tieto dve spoločnosti sa musia z ekonomického hľadiska považovať za jednu jednotku (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 10. septembra 2009, Akzo Nobel a i./Komisia, C-97/08 P, Zb. s. I-8237, bod 73, a rozsudok Dow Chemical/Komisia, už citovaný v bode 120 vyššie, bod 77).
- 122 Z vyššie uvedeného teda vyplýva, že vzhľadom na všetky ekonomické, právne a organizačné väzby, ktoré spájajú žalobkyňu a MTPD, Komisia sa nedopustila nesprávneho posúdenia, keď konštatovala, že žalobkyňa ako materská spoločnosť MTPD uplatňovala spolu so spoločnosťou Panasonic rozhodujúci vplyv na správanie spoločnosti MTPD na trhu CPT. Komisia sa preto nedopustila nesprávneho posúdenia, keď sa domnievala, že žalobkyňa a MTPD sú súčasťou toho istého podniku v zmysle článku 101 ZFEÚ, a keď považovala žalobkyňu a Panasonic za spoločne a nerozdielne zodpovedné za správanie spoločnosti MTPD v období od 1. apríla 2003 do 12. júna 2006.
- 123 Z toho vyplýva, že druhá časť štvrtého žalobného dôvodu musí byť zamietnutá.

– O prvej časti

- 124 Žalobkyňa tvrdí, že Komisia neuviedla, aké sú práva, ktoré obvykle patria menšinovým akcionárom, ani nespresnila skutočnosti uvedené v článku 23 ods. 2, ktoré túto hranicu prekračujú.
- 125 Je však potrebné zdôrazniť, že vzhľadom na skutočnosť, že Všeobecný súd mohol z vecnej stránky rozhodnúť o druhej časti štvrtého žalobného dôvodu a žalobkyňa sa mohla brániť, napadnuté rozhodnutie je v tomto bode dostatočne odôvodnené, v rozpore s tým, čo tvrdí žalobkyňa. Výhrada uvádzaná na podporu prvej časti musí byť preto odmietnutá ako nedôvodná.

– O tretej časti

- 126 Žalobkyňa namieta porušenie svojho práva na obhajobu v rozsahu, v akom nemala prístup k pripomienkam, ktoré predložila Panasonic v odpovedi na oznámenie o výhradách a po vypočutí vo veci plánu rozvoja spoločnosti MTPD, a to napriek žiadostiam v tomto zmysle. V tejto súvislosti tvrdí, že aj keď boli jej žiadosti o prístup zamietnuté z dôvodu, že Komisia nemala záujem odvolávať sa vo vzťahu k nej v napadnutom rozhodnutí na tieto dokumenty, bezvýhradne z nich vychádzala pri založení svojho konštatovania o spoločnom rozhodujúcom vplyve uplatňovanom na správanie spoločnosti MTPD.
- 127 V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že dodržanie práva na obhajobu v každom konaní, ktoré môže viesť k uloženiu sankcií, najmä pokút alebo penále, je základnou zásadou práva Únie, ktorá musí byť zachovaná aj v prípade, keď ide o konanie správnej povahy (pozri rozsudok Súdneho dvora z 2. októbra 2003, Thyssen Stahl/Komisia, C-194/99 P, Zb. s. I-10821, bod 30 a tam citovanú judikatúru).
- 128 Rešpektovanie práva na obhajobu vyžaduje, aby dotknutý podnik mal možnosť v rámci správneho konania účinne vyjadriť svoje stanovisko na pravdivosť a relevantnosť jednak skutkových okolností a okolností, ktorých sa dovoľáva, ako aj dokumentov, o ktoré Komisia oprela svoje zistenie existencie porušenia (pozri rozsudok Súdneho dvora z 25. januára 2007, Dalmine/Komisia, C-407/04 P, Zb. s. I-829, bod 44 a tam citovanú judikatúru).
- 129 Navyše podľa ustálenej judikatúry je neoznámenie dokumentu porušením práva na obhajobu iba vtedy, ak môže dotknutý podnik preukázať, že po prvé Komisia vychádzala z tohto dokumentu na podporu svojej výhrady týkajúcej sa existencie porušenia a po druhé, že potrebný dôkaz na preukázanie dôvodnosti tejto výhrady je možné predložiť len odkazom na uvedený dokument. Ak existovali iné listinné dôkazy, o ktorých účastníci konania vedeli počas správneho konania a ktoré konkrétne podporili zistenia Komisie, skutočnosť, že dokument svedčiaci v neprospech dotknutej osoby, ku ktorému táto osoba nemala prístup, bol ako dôkaz neprípustný, by neovplyvnila platnosť výhrad potvrdených v napadnutom rozhodnutí. Je teda na dotknutom podniku, aby preukázal, že záver, ku ktorému Komisia dospela vo svojom rozhodnutí, by bol iný v prípade, ak by dokument, ktorý nebol tomuto podniku sprístupnený a z ktorého Komisia vychádzala pri zistení porušenia, nebol prípustný ako dôkaz (pozri rozsudok Súdneho dvora z 1. júla 2010, Knauf Gips/Komisia, C-407/08 P, Zb. s. I-6375, bod 13 a tam citovanú judikatúru).
- 130 V prejednávanej veci v odôvodnení 933 napadnutého rozhodnutia Komisia konštatovala, že o pláne rozvoja spoločnosti MTPD rozhodli materské spoločnosti, a v poznámke pod čiarou 1821 uviedla, že Panasonic tento predpoklad potvrdila vo svojej odpovedi na oznámenie o výhradách. Navyše v odôvodnení 934 uvedeného rozhodnutia Komisia zdôraznila, že Panasonic vo svojich pripomienkach po vypočutí potvrdila, že plán rozvoja spoločnosti MTPD stanovili spoločne jej materské spoločnosti, pričom odkázala na odpoveď spoločnosti Panasonic na oznámenie o výhradách. Napokon

v odôvodnení 948 tohto rozhodnutia Komisia zopakovala toto konštatovanie, keď odkázala na dokumenty predložené spoločnosťou Panasonic počas vypočutia, ktoré preukazujú, že MTPD v roku 2004 osobitne požiadala žalobkyňu o súhlas s pokračovaním jej finančných strát.

131 Je potrebné pripomenúť, ako to bolo konštatované v rámci druhej časti tohto žalobného dôvodu (bod 109 vyššie), že aj keby žalobkyňa nebola konkrétne zapojená do vypracovania plánov rozvoja spoločnosti MTPD, ich schválenie žalobkyňou a predchádzajúca konzultácia zo strany žalobkyne boli podľa BIA nevyhnutné. Na jednej strane totiž zodpovednosť žalobkyne ako jednej z materských spoločností MTPD bola dostatočným spôsobom preukázaná bez toho, aby bolo potrebné prihliadnuť na dokumenty predložené spoločnosťou Panasonic po ústnom vypočutí, o ktorých žalobkyňa tvrdí, že k nim nemala prístup (pozri body 104 až 123 vyššie). Na druhej strane žalobkyňa netvrdí, že by uvedené dokumenty obsahovali skutočnosti svedčiace v jej prospech, ktorých by sa mohla dovolávať. Za týchto podmienok neexistencia oznámenia uvedených dokumentov nepredstavuje porušenie jej práva na obhajobu v zmysle judikatúry citovanej v bode 129 vyššie.

132 Preto sa musí tretia časť, ako aj štvrtý žalobný dôvod v celom rozsahu zamietnuť.

O treťom žalobnom dôvode založenom na nesprávnom posúdení, ktorým je napadnuté rozhodnutie postihnuté, a to v rozsahu, v akom konštatuje, že žalobkyňa je zodpovedná za porušenie, ku ktorému došlo v období od 1. apríla 2003 do 12. júna 2006

133 Žalobkyňa tvrdí, že napadnuté rozhodnutie je postihnuté nesprávnym posúdením v rozsahu, v akom nerozlišuje medzi jej zodpovednosťou z dôvodu jej údajnej priamej účasti na porušení a jej odvodenou zodpovednosťou z dôvodu údajnej účasti spoločnosti MTPD. Podľa žalobkyne mala Komisia dospieť k záveru, že akákoľvek jej účasť na porušovaní bola ukončená 31. marca 2003, keď odišla z trhu CRT v dôsledku prevodu celej tejto časti činnosti na spoločnosť MTPD. Žalobkyňa tvrdí, že akákoľvek zodpovednosť počas obdobia od 1. apríla 2003 do 12. júna 2006 môže teda vyplývať len z účasti spoločnosti MTPD na porušovaní a že výrok rozhodnutia by to mal jasne uvádzať.

134 Komisia sa s touto argumentáciou nestotožňuje.

135 Na úvod je potrebné pripomenúť, že v článku 1 ods. 2 písm. d) výroku napadnutého rozhodnutia sa Komisia domnievala, že žalobkyňa sa zúčastňovala na karteli od 16. mája 2000 do 12. júna 2006.

136 V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, ako to bolo konštatované v rámci štvrtého žalobného dôvodu, že Komisia správne pripísala protiprávne správanie spoločnosti MTPD od 1. apríla 2003 do 12. júna 2006 žalobkyňi a spoločnosti Panasonic, keďže tvorili jednu hospodársku jednotku. Z ustálenej judikatúry vyplýva, že ak sa aj materská spoločnosť priamo nepodieľa na porušení, v takom prípade uplatňuje rozhodujúci vplyv na jednu alebo viaceré dcérske spoločnosti, ktoré sa na ňom podieľali. Z toho vyplýva, že v takomto kontexte nemožno zodpovednosť materskej spoločnosti považovať za objektívnu zodpovednosť. V takom prípade je materská spoločnosť sankcionovaná za porušenie, v prípade ktorého sa predpokladá, že sa ho dopustila sama (pozri rozsudok Všeobecného súdu z 27. júna 2012, Bolloré/Komisia, T-372/10, Zb., bod 52 a tam citovanú judikatúru).

137 V každom prípade ako to vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia a konkrétne z odôvodnenia uvedeného najmä v jeho odôvodneniach 126, 303, 923 až 927, 993 až 996, 1000 a 1088, Komisia rozlíšila dve obdobia na účely pripísania zodpovednosti právny subjektom, ktoré sú súčasťou skupiny žalobkyne alebo ktoré sú pod jej kontrolou (pozri body 3 a 4 vyššie), a to obdobie pred prevodom jej činností v oblasti CRT na spoločný podnik, za ktoré bola považovaná za zodpovednú z dôvodu jej priamej účasti na karteli, a obdobie nasledujúce po uvedenom prevode, za ktoré bola považovaná za zodpovednú z dôvodu účasti spoločnosti MTPD na správaní, na ktoré podľa Komisie uplatňovala rozhodujúci vplyv. V odôvodnení 1183 napadnutého rozhodnutia [tabuľka 12 písm. b) body 9 a 10] bolo konštatované, že žalobkyňi je potrebné uložiť pokutu za obdobie pred vytvorením

MTPD vo výške 28 048 000 eur, a pokutu za obdobie spoločného podniku spoločne a nerozdielne so spoločnosťami Panasonic a MTPD vo výške 86 738 000 eur. Tieto pokuty vyplývajú z článku 2 ods. 2 písm. g) a h) napadnutého rozhodnutia.

- 138 Je potrebné zdôrazniť, že z vyššie uvedeného na jednej strane vyplýva, že žalobkyňa sa mala dopustiť porušovania počas celého obdobia uvedeného v článku 1 ods. 2 písm. d) výroku napadnutého rozhodnutia, a na strane druhej, že dôvody uvedeného rozhodnutia predstavujú nevyhnutnú podporu pre jeho výrok.
- 139 Z toho vyplýva, že žalobkyňa nemôže účinne tvrdiť, že napadnuté rozhodnutie je postihnuté nesprávnym posúdením v rozsahu, v akom nerozlišuje medzi jej zodpovednosťou z dôvodu jej údajnej priamej účasti na porušení a jej odvodenou zodpovednosťou z dôvodu údajnej účasti spoločnosti MTPD na tomto porušení, a že výhrada, podľa ktorej mala Komisia dospieť k záveru, že žalobkyňa ukončila akúkoľvek účasť na porušovaní 31. marca 2003, musí byť odmietnutá.
- 140 Tretí žalobný dôvod musí byť preto zamietnutý.

O piatom žalobnom dôvode, predloženom subsidiárne, založenom na nesprávnom posúdení, ktorým je napadnuté rozhodnutie postihnuté, a to v rozsahu, v akom konštatuje, že MTPD je zodpovedná za to, že sa zúčastnila na porušení, ku ktorému došlo v období od 1. apríla 2003 do 12. júna 2006

- 141 Piaty žalobný dôvod sa delí na dve časti.
- 142 V rámci prvej časti tohto žalobného dôvodu žalobkyňa tvrdí, že jej zodpovednosť za obdobie od 1. apríla 2003 do 12. júna 2006 nemôže byť vyššia ako zodpovednosť spoločnosti MTPD vzhľadom na skutočnosť, že je úplne odvodená od zodpovednosti tejto spoločnosti a je k nej akcesorická, a požaduje prospech vyplývajúci z akéhokoľvek zrušenia alebo zníženia pokuty uloženej spoločnosti MTPD, ku ktorému by došlo v rámci konania o žalobe podanej na Všeobecný súd spoločnosťami Panasonic a MTPD proti napadnutému rozhodnutiu, zaregistrovanej pod číslom T-82/13, najmä z dôvodu, že MTPD sa nezúčastnila na karteli CPT konštatovanom v uvedenom rozhodnutí.
- 143 V rámci druhej časti tohto žalobného dôvodu žalobkyňa tvrdí, že MTPD bola nesprávne považovaná za zodpovednú za účasť na karteli CPT z dôvodu jej účasti na stretnutiach SML a ASEAN, ako aj na údajných dvojstranných stretnutiach. Domnieva sa, že napadnuté rozhodnutie musí byť zrušené v rozsahu, v akom stanovuje, že MTPD je zodpovedná za porušovanie v tomto období.
- 144 Komisia túto argumentáciu spochybňuje.

– O prvej časti

- 145 Na úvod je potrebné zdôrazniť, že vzhľadom na skutočnosť, že prvému a druhému žalobnému dôvodu bolo vyhovené, napadnuté rozhodnutie musí byť zrušené v rozsahu, v akom konštatuje, že žalobkyňa sa priamo zúčastňovala na karteli CPT pred vytvorením MTPD. Naopak z preskúmania štvrtého žalobného dôvodu vyplýva, že Komisia správne pripísala protiprávne správanie spoločnosti MTPD žalobkyňi. Z toho vyplýva, že zodpovednosť žalobkyne môže vyplývať len z jej postavenia materskej spoločnosti, ktorá spolu so spoločnosťou Panasonic uplatňovala rozhodujúci vplyv na správanie spoločnosti MTPD na trhu (pozri v tomto zmysle rozsudok Všeobecného súdu z 24. marca 2011, Tomkins/Komisia, T-382/06, Zb. s. II-1157, bod 38).
- 146 V tejto súvislosti je potrebné poznamenať, že v okolnostiach prejednávanej veci spoločná a nerozdielna zodpovednosť žalobkyne a spoločnosti MTPD za zaplatenie pokuty, ktorá im bola uložená spoločne a nerozdielne so spoločnosťou Panasonic, ich stavia do osobitnej situácie, ktorá má v prípade zrušenia alebo zmeny napadnutého rozhodnutia dôsledky pre žalobkyňu, ktorej bolo pripísané protiprávne

správanie spoločnosti MTPD. Pokiaľ by totiž neexistovalo protiprávne správanie spoločnosti MTPD, nebolo by možné ani pripísať materským spoločnostiam zodpovednosť za uvedené správanie, ani uložiť im povinnosť zaplatiť pokutu spoločne a nerozdielne s ich spoločným podnikom (pozri v tomto zmysle rozsudok Tomkins/Komisia, už citovaný v bode 145 vyššie, bod 45).

- 147 Ďalej je potrebné konštatovať, že rozsudkom z dnešného dňa, Panasonic a MT Picture Display/Komisia [T-82/13, Zb. (Výňatky)], Všeobecný súd na jednej strane zamietol žalobu spoločností Panasonic a MTPD v časti návrhu na čiastočnú neplatnosť napadnutého rozhodnutia a na strane druhej čiastočne vyhovel návrhu týchto podnikov na zmenu uvedeného rozhodnutia tým, že znížil sumu pokút uložených spoločne a nerozdielne spoločnosti MTPD a jej materským spoločnostiam z dôvodu účasti spoločnosti MTPD na karteli CPT od 1. apríla 2003 do 12. júna 2006.
- 148 Z toho vyplýva, že v rozsahu, v akom sa žalobkyňa domáha prospechu z akéhokoľvek zrušenia alebo zníženia pokuty uloženej spoločnosti MTPD, ku ktorému by mohlo dôjsť vo veci, v ktorej bol vydaný rozsudok Panasonic a MT Picture Display/Komisia, už citovaný v bode 147 vyššie, jej návrhu možno vyhovieť, len pokiaľ ide o zníženie sumy pokuty uloženej spoločnosti MTPD spoločne a nerozdielne so spoločnosťou Panasonic a so žalobkyňou, a to v rámci výkonu neobmedzenej právomoci Všeobecného súdu a preskúmania návrhov na zmenu napadnutého rozhodnutia.
- 149 Je teda potrebné preskúmať, či sa vzhľadom na tvrdenia predložené žalobkyňou v rámci druhej časti tohto žalobného dôvodu musí spochybníť zákonnosť napadnutého rozhodnutia, pokiaľ ide o konštatovanie, že MTPD sa zúčastnila na karteli CPT.

– O druhej časti

- 150 Po prvé žalobkyňa tvrdí, že dôkazy, z ktorých vychádza Komisia v napadnutom rozhodnutí, nepodporujú záver, že MTPD porušila článok 101 ZFEÚ tým, že sa zúčastňovala na stretnutiach SML a ASEAN, keďže tieto stretnutia sa netýkali európskeho trhu, ale CPT určených na predaj ázijským zákazníkom, a že žiadna dohoda o cenách, produkcii alebo podieloch na trhu v EHP nebola na uvedených stretnutiach uzatvorená. Tvrdí, že na týchto stretnutiach preto nebola uzatvorená žiadna dohoda, ktorá by sa vykonávala alebo mala okamžitý, predvídateľný a podstatný účinok v EHP, a že Komisia sa dopustila nesprávneho posúdenia tým, že sa domnievala, že má právomoc konštatovať porušenie.
- 151 Po druhé žalobkyňa tvrdí, že napadnuté rozhodnutie je postihnuté nesprávnym posúdením v rozsahu, v akom obsahuje záver, že stretnutia SML a ASEAN, na ktorých sa MTPD zúčastnila, sú súčasťou jediného a pokračujúceho porušenia a že toto rozhodnutie neobsahuje žiadny presvedčivý dôkaz o tom, že by mala vedomosť o dohodách uzatvorených v Európe.
- 152 Po tretie žalobkyňa na jednej strane tvrdí, že na stretnutiach ASEAN sa nezúčastňovala MTPD, ale nástupnícka spoločnosť [*dôverné*], MT Picture Display Indonesia, na ktorej základnom imaní má MTPD podiel 53 %, a na druhej strane, že napadnuté rozhodnutie musí byť zrušené v rozsahu, v akom neobsahuje dôvody, pre ktoré by mala byť MTPD za túto účasť považovaná za zodpovednú.
- 153 Na úvod je potrebné odmietnuť tvrdenie žalobkyne, že MTPD sa nezúčastňovala na stretnutiach ASEAN. Ako totiž uvádza Komisia vo vyjadrení k žalobe bez toho, aby ju v tomto bode žalobkyňa v replike spochybnila, z preskúmania zápisníc z uvedených stretnutí, konkrétne zo 16. februára, 16. marca, 18. mája, 18. júna a 5. novembra 2004, ako aj zo 6. decembra 2005 vyplýva, že na jednej strane okrem zástupcov ostatných dcérskych spoločností MTPD, ako MTPD Indonesia, zamestnanci spoločnosti MTPD sa na nich skutočne zúčastňovali a že na druhej strane na všetkých stretnutiach ASEAN, ktoré sa v tomto období konali a ktoré Komisia uviedla v napadnutom rozhodnutí, sa stále odkazovalo na MTPD.

- 154 Pokiaľ ide o právomoc Komisie konštatovať porušenie, je potrebné pripomenúť, že ak podniky so sídlom mimo EHP, ale vyrábajúce tovary, ktoré sú predávané tretím osobám v EHP, navzájom konzultujú cenu, ktorú ponúknu svojim zákazníkom usadeným v EHP, a tieto konzultácie aplikujú, keď svoje výrobky skutočne predávajú za cenu, ktorá bola dohodnutá, zúčastňujú sa na dohodách, ktorých cieľom a následkom je obmedziť hospodársku súťaž na vnútornom trhu v zmysle článku 101 ZFEÚ, a že Komisia má územnú pôsobnosť v danej veci konať (pozri rozsudok Všeobecného súdu z 27. februára 2014, InnoLux/Komisia, T-91/11, Zb., bod 58 a tam citovanú judikatúru).
- 155 Z judikatúry tiež vyplýva, že porušenie článku 101 ZFEÚ je spojené s dvoma druhmi správania, a to s vytvorením kartelu a jeho realizáciou. Určenie, že uplatniteľnosť zákazov stanovených v práve hospodárskej súťaže závisí od miesta vytvorenia kartelu, by evidentne ponúklo podnikom jednoduchý spôsob, ako sa uvedeným zákazom vyhnúť. Rozhodujúce je teda miesto realizácie kartelu. Navyše pri určení, či sa toto miesto nachádza v EHP, nie je pri preukázaní vzťahov medzi účastníkmi kartelu a ich kupujúcimi v EHP dôležité, či uvedení účastníci využili, alebo nevyužili svoje dcérske spoločnosti, sprostredkovateľov alebo pobočky usadené v EHP (pozri rozsudok InnoLux/Komisia, už citovaný v bode 154 vyššie, bod 59 a tam citovanú judikatúru).
- 156 Preto v prípade splnenia podmienky týkajúcej sa realizácie kartelu upravuje zásada teritoriality, ktorá je všeobecne uznaná medzinárodným právom verejným, právomoc Komisie uplatniť pravidlá Únie v oblasti hospodárskej súťaže voči takémuto správaniu (rozsudok Súdneho dvora z 27. septembra 1988, Ahlström Osakeyhtiö a i./Komisia, 89/85, 104/85, 114/85, 116/85, 117/85 a 125/85 až 129/85, Zb. s. 5193, bod 18, a rozsudok InnoLux/Komisia, už citovaný v bode 154 vyššie, bod 60).
- 157 Navyše podmienka realizácie kartelu spájajúca daný kartel s územím Únie je splnená samotným predajom výrobkov, na ktoré sa vzťahuje kartel, v rámci Únie, a to bez ohľadu na umiestnenie zdrojov zásobovania a zriadenie výroby (pozri rozsudok InnoLux/Komisia, už citovaný v bode 154 vyššie, bod 63 a tam citovanú judikatúru).
- 158 Pri uplatnení týchto zásad sa Komisia správne domnievala, že má v prejednávanej veci právomoc uplatňovať článok 101 ZFEÚ a článok 53 Dohody o EHP. Z odôvodnení 585 až 599 napadnutého rozhodnutia totiž vyplýva, že aj keď niektoré z dotknutých podnikov mali v čase porušovania sídlo mimo územia Únie a na tomto území nemali zriadené dcérske spoločnosti, na uvedenom území sa realizovali zosúladené postupy s okamžitým, predvídateľným a podstatným účinkom v Únii. V tejto súvislosti Komisia uviedla, že napriek skutočnosti, že kartelové dohody boli vytvorené mimo EHP a že ich hlavným cieľom nebola Európa, účastníci týchto dohôd uplatňovali na zákazníkov v EHP vplyv prostredníctvom svojho predaja CPT na tomto území alebo opatrení, ktoré ich ovplyvňovali.
- 159 Po prvé Komisia sa konkrétne správne domnievala, že porušenie okamžite ovplyvnilo EHP, keďže na jednej strane kartelové dohody mali priamy vplyv na určenie cien a objemu CRT dodávaných na toto územie, či už priamo alebo prostredníctvom spracovaných výrobkov, a že na strane druhej tak CDT, ako aj CPT sa dodávali a expedovali priamo do EHP z výrobných zariadení členov kartelu nachádzajúcich sa v iných častiach sveta. Po druhé sa správne domnievala, že účinok porušovania na EHP bol predvídateľný, keďže ceny a objemy, ktorých sa týkal kartel, mali zjavný dopad na voľnú hospodársku súťaž tak medzi výrobcami CRT, ako aj na trhu na výstupe. Navyše tak ako v prípade posúdenia Komisie je potrebné konštatovať, že účastníci kartelu CPT sa nedohodli len na cenách, ale že realizovali aj zosúladené obmedzenie výroby, ktorým sa tak znižovala dostupná ponuka v EHP zo závodov nachádzajúcich sa na tomto území alebo mimo neho. Navyše ako to konštatovala Komisia, predmetný kartel mal okamžité a predvídateľné účinky na EHP, aj pokiaľ ide o vertikálne integrovaných dodávateľov ako Philips, LGE, Panasonic a žalobkyňa, vrátane účinkov prostredníctvom dodávok zo strany spoločných podnikov príslušným materským spoločnostiam. Po tretie Komisia správne konštatovala, že účinok kartelu CPT bol podstatný z dôvodu závažnosti porušenia, dlhého trvania a úlohy, akú hrali účastníci uvedeného kartelu na európskom trhu, pokiaľ ide o CRT a spracované výrobky.

- 160 Z toho vyplýva, že tvrdenie žalobkyne, že stretnutia SML a ASEAN boli zamerané na ázijský trh a dohody, ktoré boli na nich uzatvorené, sa netýkali EHP, je vecne nepodložené, keďže účastníci uvedených stretnutí realizovali predaj CPT v EHP nezávislým tretím osobám, a to tak priamy, ako aj prostredníctvom spracovaných výrobkov.
- 161 V tejto súvislosti ak vertikálne integrovaný podnik zabuduje výrobky, ktoré sú predmetom porušenia, do hotových výrobkov vo svojich výrobných jednotkách nachádzajúcich sa mimo EHP, predaj hotových výrobkov týmto podnikom v EHP nezávislým tretím osobám môže ovplyvniť hospodársku súťaž na trhu týchto výrobkov, a preto možno také porušenie považovať za porušenie, ktoré má účinky v EHP, hoci sa trh predmetných hotových výrobkov líši od trhu dotknutého uvedeným porušením.
- 162 Pokiaľ ide o konštatovanie, že stretnutia SML a ASEAN sú súčasťou jediného a pokračujúceho porušenia súvisiaceho s CPT, je potrebné zdôrazniť, že podľa Komisie aj keby boli uvedené stretnutia zamerané na predaj v Ázii, diskusia na týchto stretnutiach neexistovala nezávisle od udalostí, ktoré prebiehali v iných regiónoch, a najmä v Európe, ale často mala celosvetový význam. Komisia sa teda tým, že odkázala na dôvody uvedené v odôvodneniach 478 až 490, 496, 499, 517, 518 a 521 až 523 napadnutého rozhodnutia, správne domnievala, že tieto stretnutia boli vzájomne prepojené s európskymi stretnutiami o skle rôznymi spôsobmi, a že by bolo neprirodzené oddeľovať ich od ostatných kontaktov kartelu CPT, keďže boli neoddeliteľnou súčasťou jediného a pokračujúceho porušenia obsahujúceho tajné kontakty v Európe a Ázii.
- 163 Komisia teda po prvé pripomenula, že tri série stretnutí, ktoré sa uskutočňovali v Ázii – v tomto prípade stretnutia o skle, SML a ASEAN –, ako aj stretnutia v Európe, sa týkali toho istého druhu obmedzení, a to určenia cien a plánovania predaja, ktoré implikujú výmenu citlivých informácií. Po druhé škála predmetných výrobkov, a to CPT všetkých rozmerov, bola vo všeobecnosti podobná na všetkých stretnutiach. Po tretie v diskusiách na viacerých stretnutiach sa prekrývali zemepisné oblasti, keďže stretnutia ASEAN a SML mali celosvetový rozsah, pretože zahŕňali EHP alebo sa na nich odkazovalo na Európu. Rovnako tak Komisia zdôraznila, že na európskych stretnutiach o skle sa odkazovalo na Áziu. Po štvrté stretnutia SML a ASEAN, ktoré boli rozšírením ázijských stretnutí o skle, sa uskutočňovali v rovnakom období ako európske stretnutia o skle, ktoré sa uskutočňovali od roku 1999 do roku 2005. Po piate rôzne kategórie organizovaných stretnutí, konkrétne európske stretnutia o skle, ázijské stretnutia o skle, ako aj stretnutia SML a ASEAN, do veľkej miery zahŕňali tých istých účastníkov. Po šieste účastníci kartelu CPT plánovali zachovať primeraný cenový rozdiel medzi totožnými výrobkami predávanými v EHP a v Ázii, ako aj zvýšiť ceny v Európe. Komisia bola preto oprávnená konštatovať, že rozsah kartelu CPT zahŕňal EHP a že tento kartel bol realizovaný na tomto území vzhľadom na priame predaje v EHP a priame predaje v EHP prostredníctvom spracovaných výrobkov CPT.
- 164 Ako to vyplýva z napadnutého rozhodnutia, s cieľom dospieť k týmto záverom Komisia preskúmala kontext, v ktorom sa uskutočnili tri série stretnutí v Ázii, konkrétne ázijské stretnutia o skle, SML a ASEAN, ako aj zápisnice z nich, pričom z nich správne vyvodila, že sa vzájomne dopĺňali s európskymi stretnutiami o skle, a teda boli vzájomne prepojené. V tejto súvislosti z odôvodnení 287 a 288 uvedeného rozhodnutia vyplýva, že prvé európske viacstranné stretnutie z 2. októbra 1999 v Glasgowe sa uskutočnilo v nadväznosti na výzvy spoločnosti Samsung SDI na viacstrannom stretnutí z 21. septembra 1999 na Taiwane medzi spoločnosťami Chunghwa, Samsung SDI, LGE, [dôverné] a Philips, ktorého cieľom bolo posilniť spoluprácu s európskym trhom a viesť podniky zúčastňujúce sa na karteli, aby organizovali pravidelné stretnutia na účely výmeny informácií o trhu a určenia cien. Boli totiž vyjadrené obavy, pokiaľ ide o úroveň cien uplatňovaných v Európe za 14-palcové CPT, považované za príliš nízke v porovnaní s ázijskými cenami. Na neskoršom stretnutí z 27. októbra 1999 v Thajsku, uvedenom v odôvodneniach 251 a 290 napadnutého rozhodnutia, ázijské podniky uvítali tendenciu zvyšovania cien na európskom a americkom trhu formou zníženia výrobných kapacít výrobcov CPT v Ázii.

- 165 Navyše zo zápisníc z ázijských stretnutí vyplýva, že ich účastníci porovnávali situáciu na trhoch v Európe a Ázii a pravidelne plánovali vyrovnávať svoje ceny a kapacity. Podľa odôvodnenia 486 napadnutého rozhodnutia sa účastníci ázijských stretnutí dohodli na zníženíach kapacity, ktoré umožňovali snahy o zvýšenie cien členov kartelu v EHP a definovali ciele v oblasti podielov na trhu a kvót na dodávky na celosvetovej úrovni. Navyše ceny uplatňované v jednom regióne sa používali ako referencia na účely dohodnutia cien v inom regióne. Existuje teda vzťah medzi cenami uplatňovanými v Ázii a Európe.
- 166 Z toho vyplýva, že v rozpore s tým, čo tvrdí žalobkyňa, úroveň produkcie a ceny v Ázii mali dopad na európske ceny. Okrem toho, ako bolo uvedené v napadnutom rozhodnutí, viacerí ázijskí účastníci kartelu CPT disponovali výrobnými linkami v Európe počas podstatnej časti obdobia, v ktorom sa konkurenti stretávali v rámci rôznych stretnutí. Navyše z napadnutého rozhodnutia vyplýva, že niektoré európske dcérske spoločnosti informovali svoje ázijské centrálné sídlo o situácii na trhu a o dohodách uzatvorených v rámci kartelu CPT v Európe a naopak, čo žalobkyňa napokon ani nespochybňuje.
- 167 Navyše z odôvodnení 413 až 415 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že v priebehu poslednej fázy kartelu CPT od roku 2004 do novembra 2006 došlo okrem stretnutí SML a ASEAN, ktoré boli hlavnými viacstrannými fórami, k viacerým *ad hoc* kontaktom týkajúcim sa celosvetových plánov predaja a výroby, a to najmä v Európe, za účasti spoločnosti MTPD a účastníkov európskych stretnutí o skle, ako Samsung SDI, skupina LPD a Thomson. V tejto súvislosti sa v poznámke pod čiarou 1074 uvádzajú dvojstranné stretnutia k výmene informácií, ktoré sa uskutočnili medzi skupinou LPD a spoločnosťou MTPD 6. decembra 2004, ako aj 21. februára a 8. júla 2005. Podľa tej istej poznámky MTPD priložila k svojej odpovedi na žiadosť Komisie o informácie dokumenty, z ktorých vyplýva, že informácie pochádzajúce od jej konkurentov o výrobných kapacitách výrobcov CRT z novembra 2006, ako aj celosvetové údaje, plány v oblasti predaja, ponuky a výroby a predpokladaného dopytu týkajúce sa CRT pre televízory z apríla 2005, boli predložené spoločnosti MTPD, čo žalobkyňa napokon nespochybňuje.
- 168 Za týchto podmienok žalobkyňa nemôže účinne tvrdiť, že napadnuté rozhodnutie neobsahuje žiadny presvedčivý dôkaz o tom, že MTPD mala vedomosť o existencii kartelu CPT. Napokon tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého neexistuje spoločná centrálna organizácia spájajúca európske a ázijské stretnutia o skle so stretnutiami SML a ASEAN, ako to uznala Komisia v napadnutom rozhodnutí, je irelevantné. Z vyššie uvedených úvah vyjadrených v napadnutom rozhodnutí totiž vyplýva, že uvedené stretnutia sa vzájomne dopĺňajú a sú súčasťou celkového plánu, takže Komisia bola oprávnená kvalifikovať ich ako jediné a pokračujúce porušenie.
- 169 Navyše v rozpore s tvrdeniami žalobkyne, ako to tvrdí Komisia a ako to vyplýva zo zápisníc z niektorých stretnutí ASEAN, niektoré zo stretnutí ASEAN, na ktorých sa zúčastnila MTPD, vrátane stretnutí zo 16. februára, 16. marca a 5. novembra 2004, zahŕňali okrem odkazov na dohodu o cenách s pôsobnosťou na celú Európu, ktorá sa vzťahuje na konkrétnych zákazníkov a ktorej vykonávanie bolo dôsledne kontrolované, diskusie o budúcej ponuke a dopyte, výrobných linkách a kapacitách, a týkali sa celosvetového trhu vrátane EHP. Aj také výmeny citlivých obchodných informácií medzi konkurentmi, k akým došlo na stretnutiach 18. júna 2004 a 6. decembra 2005, predstavujú zosúladené postupy umožňujúce obmedzenie výroby a rozdelenie podielov na trhu. V tejto súvislosti neexistencia formálnych dohôd o týchto dvoch aspektoch porušovania nemá vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia v súlade s judikatúrou, podľa ktorej postačuje, aby výmena informácií zmierňovala alebo odstraňovala stupeň neistoty o fungovaní dotknutého trhu, čo vedie k obmedzeniu hospodárskej súťaže medzi podnikmi (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora zo 4. júna 2009, T-Mobile Netherlands a i., C-8/08, Zb. s. I-4529, bod 35 a tam citovanú judikatúru). Navyše ako tvrdí Komisia, skutočnosť, že časť diskusií sa týkala Ázie, možno vysvetliť tak, že väčšina výrobných zariadení bola umiestnených v tomto regióne.

- 170 Pokiaľ ide o stretnutia SML, z napadnutého rozhodnutia a najmä zo zápisníc zo stretnutí z 28. novembra 2003, 10. decembra 2004, 15. marca a 26. decembra 2005 vyplýva, že prítomné podniky vrátane spoločnosti MTPD si vymenili informácie týkajúce sa Európy a analyzovali situáciu na celosvetovej úrovni, vrátane Európy. Okrem toho účastníci týchto stretnutí rokovali o možnosti kontrolovať ceny na európskych trhoch, vrátane cien CPT malých a stredných rozmerov, a konštatovali potrebu kontrolovať výrobu, ako aj koordinovať uzavretie európskych závodov. Navyše dve z týchto stretnutí, konkrétne stretnutia z 28. novembra 2003 a 10. decembra 2004, sa výslovne týkali určenia cien v Európe.
- 171 Žalobkyňa teda nemôže tvrdiť, že napadnuté rozhodnutie neobsahuje dôkazy o rozdelení trhových podielov a obmedzení výroby v oblasti CPT počas tohto obdobia v rámci stretnutí SML a ASEAN, keďže zo zápisníc z viacerých týchto stretnutí vyplýva, že účastníci si na nich vymenili údaje o produkcii, predaji, kapacitách a ich odhadoch na celosvetovej úrovni, ktoré bolo možné použiť na výpočet trhových podielov zúčastnených podnikov, ako aj na kontrolu plnenia dohody, a že stanovili usmernenia k cenám na celosvetovej úrovni pre CPT rozličných rozmerov.
- 172 Z toho vyplýva, že predmetný žalobný dôvod sa musí zamietnuť.
- 173 Vzhľadom na vyššie uvedené je potrebné vyhovieť prvému návrhu a zrušiť článok 1 ods. 2 písm. d) napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom stanovuje, že žalobkyňa porušila článok 101 ZFEÚ tým, že sa zúčastnila na karteli CPT od 16. mája 2000 do 31. marca 2003. V dôsledku tohto zrušenia je tiež potrebné vyhovieť tretiemu návrhu a zrušiť článok 2 ods. 2 písm. g) napadnutého rozhodnutia, ktorým bola žalobkyni uložená pokuta 28 048 000 eur z dôvodu jej účasti na karteli v období od 16. mája 2000 do 31. marca 2003.
- 174 Napokon je potrebné zamietnuť vo zvyšnej časti návrhy na zrušenie.

O návrhoch, predložených subsidiárne, na zrušenie alebo zníženie sumy pokuty

- 175 Na podporu svojich návrhov žalobkyňa uvádza jediný žalobný dôvod založený na nesprávnom posúdení, ktorým je napadnuté rozhodnutie postihnuté, a to v rozsahu, v akom jej bola článkom 2 ods. 2 písm. g) a h) uložená pokuta, alebo subsidiárne pokiaľ ide o výpočet sumy tejto pokuty.
- 176 Vzhľadom na zrušenie článku 2 ods. 2 písm. g) napadnutého rozhodnutia je potrebné preskúmať tento žalobný dôvod, len pokiaľ sa ním má preukázať, že Komisia sa dopustila nesprávneho posúdenia v napadnutom rozhodnutí tým, že uložila žalobkyni pokutu podľa článku 2 ods. 2 písm. h) uvedeného rozhodnutia, a že výpočet sumy tejto pokuty je nesprávny.
- 177 Tento žalobný dôvod, ktorým žalobkyňa požiadala Všeobecný súd, aby využil svoju neobmedzenú právomoc, obsahuje dve časti.
- 178 V rámci prvej časti a v prvom rade žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd vyvodil dôsledky z nesprávneho posúdenia, ktorých sa údajne dopustila Komisia a ktoré by mal konštatovať v rámci preskúmania žalobných dôvodov na zrušenie. V rámci druhej časti a subsidiárne žalobkyňa namieta nesprávnosti pri výpočte sumy pokuty, ktoré v podstate znamenajú porušenie zásad proporcionality a rovnosti zaobchádzania, ako aj porušenie práva na obhajobu.
- 179 Vzhľadom na skutočnosť, že po preskúmaní žalobných dôvodov predložených na podporu návrhov na zrušenie napadnutého rozhodnutia bolo vyhovené len prvému a tretiemu návrhu (pozri bod 173 vyššie), prvú časť tohto žalobného dôvodu nie je potrebné preskúmať.

- 180 Všeobecnému súdu preto v rámci výkonu jeho neobmedzenej právomoci prináleží preskúmať druhú časť tohto žalobného dôvodu, a to vzhľadom na štvrtý návrh, ktorým žalobkyňa navrhuje zníženie sumy pokuty, ktorá jej bola uložená spoločne a nerozdielne so spoločnosťou Panasonic z dôvodu jej účasti na karteli prostredníctvom spoločnosti MTPD.
- 181 Žalobkyňa predložila štyri dodatočné tvrdenia na podporu svojho návrhu na zmenu pokút, ktoré jej boli uložené.
- 182 V prvom rade žalobkyňa tvrdí, že odôvodnenie Komisie týkajúce sa určenia časti hodnoty predaja na účely výpočtu základnej sumy pokuty je zmätočné a stručné a jeho dôsledkom je porušenie zásady proporcionality. V tejto súvislosti žalobkyňa na jednej strane tvrdí, že suma pokuty neodráža značné rozdiely medzi rozsahom kartelu CDT a kartelu CPT, ktorý nebol tak mnohostranný, ako to tvrdí Komisia, a na druhej strane, že percentuálny podiel 18 % určený na zohľadnenie závažnosti uvedeného kartelu na účely stanovenia základnej sumy, je neprimeraný.
- 183 V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že podľa článku 23 ods. 3 nariadenia č. 1/2003 je potrebné na účely stanovenia sumy pokuty zohľadniť závažnosť a dĺžku trvania porušenia.
- 184 Z ustálenej judikatúry vyplýva, že v medziach stanovených nariadením č. 1/2003 Komisia disponuje širokou mierou voľnej úvahy pri výkone svojej právomoci ukladať takéto pokuty (rozsudky Súdneho dvora z 28. júna 2005, Dansk Rørindustri a i./Komisia, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P až C-208/02 P a C-213/02 P, Zb. s. I-5425, bod 172, a z 24. septembra 2009, Erste Group Bank a i./Komisia, C-125/07 P, C-133/07 P, C-135/07 P a C-137/07 P, Zb. s. I-8681, bod 123). Keď teda Komisia prijíma také usmernenia, ktoré sú pri dodržaní zmluvy určené na spresnenie kritérií, ktoré plánuje používať v rámci výkonu svojej voľnej úvahy, vyplýva z toho samoobmedzenie tejto právomoci, pretože je povinná držať sa indikatívnych pravidiel, ktoré si sama stanovila (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdu prvého stupňa z 8. októbra 2008, Carbone Lorraine/Komisia, T-73/04, Zb. s. II-2661, bod 192 a tam citovanú judikatúru). Nemôže sa od nich v jednotlivom prípade odkloniť bez uvedenia dôvodov, ktoré sú v súlade so zásadou rovnosti zaobchádzania, ktorá bráni tomu, aby sa s porovnateľnými situáciami zaobchádzalo rozdielne a s rozdielnymi situáciami rovnako, pokiaľ takéto zaobchádzanie nie je objektívne odôvodnené (pozri rozsudok Súdneho dvora z 15. októbra 2009, Audiolux a i., C-101/08, Zb. s. I-9823, bod 54 a tam citovanú judikatúru).
- 185 Navyše v bode 4 usmernení z roku 2006 sa uvádza:
- „Právomoc Komisie ukladať... pokuty... je jedným z prostriedkov výkonu kontroly, ktorým je Komisia zo zmluvy poverená. Úloha dohľadu nepozostáva iba z povinnosti vyšetrovania a stíhania individuálnych porušení, ale zahŕňa tiež povinnosť sledovať všeobecnú politiku smerujúcu k uplatňovaniu zásad v oblasti hospodárskej súťaže, stanovených zmluvou, a orientovať týmto smerom aj konanie podnikov... Na tento účel musí Komisia dohliadať, aby jej činnosť mala odstrašujúci charakter... Ak teda Komisia zistí, že došlo k porušeniu ustanovení článku 81 [ES] alebo článku 82 [ES], môže byť nevyhnutné uložiť pokutu tým, ktorí sa tohto porušenia právnych predpisov dopustili. Je potrebné stanoviť pokuty v takej výške, ktorá by mala odstrašujúci účinok, a to nielen s cieľom sankcionovať konkrétne podniky (špecifický odstrašujúci účinok), ale aj s cieľom odradiť ostatné podniky od konania, alebo od pokračovania v konaní, ktoré je v rozpore s článkami 81 [ES] a 82 [ES] (všeobecný odstrašujúci účinok).“
- 186 Ako vyplýva z bodov 5 až 7 usmernení z roku 2006, v snahe dosiahnuť tieto ciele Komisia pri stanovení sumy pokút vychádza z hodnoty predaja tovaru alebo služieb spojených s porušením a z počtu rokov, počas ktorých sa podnik podieľal na porušení, pričom do základnej sumy pokuty sa zahrnie aj konkrétna suma s cieľom odradiť podniky od začatia protiprávnych činností.

- 187 Je potrebné pripomenúť, že v bode 19 usmernení z roku 2006 je spresnené, že „základná výška pokuty bude súvisieť s určitou časťou hodnoty predaja stanovenou v závislosti od stupňa závažnosti porušenia a vynásobenou počtom rokov, v ktorých porušenie trvalo“.
- 188 Pokiaľ ide o ukazovateľ závažnosti porušenia, usmernenia z roku 2006 vo svojom bode 20 spresňujú, že „vyhodnotenie závažnosti sa vykoná... osobitne na každý typ porušenia prihliadajúc na všetky relevantné okolnosti prípadu“.
- 189 Pokiaľ ide o stanovenie zohľadňovanej časti predaja, v bode 21 usmernení z roku 2006 sa uvádza, že „vo väčšine prípadov sa [táto časť] stanoví na úrovni, ktorá môže dosiahnuť až 30 %“. Z bodu 22 usmernení vyplýva, že „pri rozhodovaní o tom, či časť hodnoty predaja, ktorá sa má vziať do úvahy pre daný prípad by mala byť situovaná v hornej alebo v dolnej časti stupnice, Komisia zohľadní určitý počet ukazovateľov, napríklad povahu porušenia, kumulovaný podiel všetkých zúčastnených strán na trhu, geografický rozsah porušenia, uskutočnenie alebo neuskutočnenie porušenia“. Napokon v bode 23 uvedených usmernení je v tejto súvislosti pripomenuté:
- „Medzi najzávažnejšie obmedzenia hospodárskej súťaže patria svojou povahou horizontálne dohody... o stanovení cien, rozdelení trhu a obmedzení produkcie, ktoré sú zväčša tajné. Tieto by mali byť na základe politiky hospodárskej súťaže prísne sankcionované. Časť zohľadňovaných predajov u takýchto porušení sa teda obvykle bude nachádzať v hornej časti stupnice.“
- 190 Ako to vyplýva z odôvodnenia 1059 napadnutého rozhodnutia, v prejednávanej veci Komisia zohľadnila na účely stanovenia závažnosti porušenia najmä skutočnosť, že tak kartel CPT, ako aj kartel CDT mali viacero foriem, keďže zahŕňali horizontálne dohody vo veci určenia cien, cieľových alebo minimálnych, rozdelenie trhov a obmedzenie výroby, ako aj rozdelenie zákazníkov, pokiaľ ide o kartel CDT. Zdôraznila, že tieto porušenia predstavujú svojou povahou jeden z najzávažnejších druhov obmedzenia hospodárskej súťaže vzhľadom na ustanovenia článku 101 ZFEÚ, pri ktorých bod 23 usmernení z roku 2006 stanovuje zohľadnenie časti hodnoty predaja v hornej časti stupnice. Okrem toho pripomenula, že podniky zapojené do tohto porušovania vedeli alebo mali vedieť o protiprávnej povahe svojich činností, o čom svedčí skutočnosť, že prijali opatrenia na utajenie existencie kartelu. Navyše Komisia uviedla, že geografický rozsah kartelu CDT, ako aj kartelu CPT zahŕňal celý EHP, a že spoločný trhový podiel na úrovni EHP podnikov, ktorým je napadnuté rozhodnutie určené, vo vzťahu ku ktorým bolo zistené porušenie, bol nižší ako 80 %. Napokon konštatovala, že kartely boli veľmi štruktúrované, prísne sa dodržiavali a boli kontrolované. Komisia v odôvodnení 1070 uvedeného rozhodnutia dospela k záveru, že vzhľadom na povahu porušenia je potrebné uplatniť percentuálnu časť dotknutého predaja vo výške 18 %.
- 191 V rozpore s tvrdeniami žalobkyne je toto posúdenie dostatočne odôvodnené, keďže Komisia riadne zohľadnila ukazovatele uvedené v bode 22 usmernení z roku 2006 (pozri bod 189 vyššie), a to okrem povahy porušenia spoločný trhový podiel dotknutých podnikov, zahŕňajúci celý trh, geografický rozsah zodpovedajúci celému EHP, a skutočnosť, že kartel sa realizoval.
- 192 Okrem toho je nesporné, že porušenie súvisiace s CPT patrí do kategórie uvedenej v bode 23 usmernení z roku 2006, keďže zahŕňa najmä tajné horizontálne dohody o určení ceny. Preto vzhľadom na skutočnosť, že usmernenia z roku 2006 upravujú hornú hranicu 30 %, Komisia tým, že stanovila zohľadňovanú časť predaja na 18 %, to znamená na úrovni, ktorá je len o niečo vyššia ako polovica uvedenej stupnice, dodržala pravidlá, ktoré si sama v uvedených usmerneniach stanovila. Takéto zjavné porušenie práva hospodárskej súťaže je totiž svojou povahou obzvlášť závažné a popiera najzákladnejšie ciele Únie (pozri v tomto zmysle rozsudok Všeobecného súdu z 29. júna 2012, GDF Suez/Komisia, T-370/09, Zb., bod 420 a tam citovanú judikatúru).
- 193 Žiadna zo skutočností, ktoré uvádza žalobkyňa, neumožňuje spochybníť toto posúdenie.

- 194 Preskúmanie štvrtého a piateho žalobného dôvodu predloženého na podporu návrhov na zrušenie napadnutého rozhodnutia totiž neumožnilo spochybníť účasť dotknutých podnikov na jedinom a pokračujúcom porušovaní článku 101 ZFEÚ, ktorého účinkom bolo obmedzenie hospodárskej súťaže na trhu EHP a ktorého výsledkom bolo konkrétne určenie ceny, ktorého realizácia bola dôsledne kontrolovaná, ako aj obmedzenie výroby a výmena dôverných informácií týkajúcich sa CPT. V rozpore s tvrdeniami žalobkyne je potrebné na jednej strane zdôrazniť, že stupeň sofistikovanosti alebo zložitosti kartelu CDT v porovnaní s kartelom CPT je irelevantný vzhľadom na účinky oboch kartelov, ktoré pozostávali z obmedzenia hospodárskej súťaže na trhu EHP. Na druhej strane ako vyplýva z odôvodnenia 1059 napadnutého rozhodnutia, ukazovateľ vyššej závažnosti stanovený pri karteli CDT zohľadňuje skutočnosť, že tento kartel obsahoval na rozdiel od kartelu CPT aj rozdelenie zákazníkov. Pokiaľ ide o tvrdenia, že napadnuté rozhodnutie neobsahuje dostatočné dôkazy o obmedzení výroby a rozdelení trhov, nemožno ich prijať vzhľadom na analýzu vykonanú v rámci druhej časti piateho žalobného dôvodu.
- 195 Napokon pokiaľ ide o tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého dva z troch aspektov porušenia, konkrétne obmedzenie výroby a rozdelenie trhu, netrvali počas celej doby porušovania, je potrebné konštatovať, že aj keby bolo pravdivé, nepostačuje na spochybnenie posúdení zo strany Komisie, pokiaľ ide o existenciu porušenia, jeho závažnosť v prejednávanej veci, a teda časť hodnoty predaja, ktorá sa má zohľadniť na účely stanovenia základnej sumy pokuty (pozri v tomto zmysle rozsudok Všeobecného súdu z 13. decembra 2012, Versalis a Eni/Komisia, T-103/08, bod 241).
- 196 Z toho vyplýva, že Komisia stanovením časti hodnoty predaja, ktorý sa má zohľadniť na účely stanovenia základnej sumy pokuty uloženej žalobkyni, na základe usmernení z roku 2006 na 18 %, neprekročila hranice svojej voľnej úvahy. Tvrdenie, že percentuálna časť je neprimeraná v porovnaní s percentuálnou časťou stanovenou pre kartel CDT, ktorá predstavuje 19 %, musí byť teda odmietnuté.
- 197 Rovnako treba zamietnuť tvrdenia žalobkyne týkajúce sa realizácie a dôsledkov porušenia, keďže Komisia mohla v súlade s bodom 23 usmernení z roku 2006 stanoviť sumu iba vzhľadom na kritérium povahy porušenia (rozsudok GDF Suez/Komisia, už citovaný v bode 192 vyššie, bod 423).
- 198 Napokon žiadna iná skutočnosť neodôvodňuje, aby Všeobecný súd použil svoju právomoc zmeniť rozhodnutie, pokiaľ ide o sumu pokuty vzhľadom na závažnosť porušenia.
- 199 Z toho vyplýva, že táto výhrada musí byť odmietnutá.
- 200 V druhom rade žalobkyňa tvrdí, že Komisia nezohľadnila obmedzenú povahu svojej účasti a účasti spoločnosti MTPD, keď stanovila časť hodnoty predaja na výpočet základnej sumy pokuty, ani keď posudzovala prípadné poľahčujúce okolnosti.
- 201 Treba totiž pripomenúť, že podľa judikatúry zníženie základnej sumy pokuty z dôvodu poľahčujúcich okolností sa nevyhnutne spája s okolnosťami prejednávanej veci, ktoré môžu Komisiu viesť k tomu, že toto zníženie neprizná podniku, ktorý sa zúčastnil na nezákonnej dohode. Prihliadanie na poľahčujúcu okolnosť v situáciách, keď sa podnik zúčastňuje na zjavne nezákonnej dohode, o ktorej vedel alebo nemohol nevedieť, že predstavuje porušenie, nemôže mať za následok anulovanie akéhokoľvek odstrašujúceho účinku uloženej pokuty a nemôže ohrozovať potrebný účinok článku 101 ods. 1 ZFEÚ (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 9. júla 2009, Archer Daniels Midland/Komisia, C-511/06 P, Zb. s. I-5843, body 104 a 105 a tam citovanú judikatúru).
- 202 Okrem toho z bodu 29 usmernení z roku 2006 vyplýva, že Komisia nemá žiadnu povinnosť systematicky zohľadňovať zvlášť každú z uvedených poľahčujúcich okolností, ani automaticky priznávať dodatočné zníženie základnej sumy pokuty, akonáhle podnik predloží informácie, ktoré môžu naznačovať prítomnosť jednej z takýchto okolností. Primeranosť prípadného zníženia sumy pokuty z dôvodu poľahčujúcich okolností sa totiž musí posúdiť z celkového hľadiska, berúc do úvahy všetky relevantné okolnosti. V prípade neexistencie záväzného ustanovenia v usmerneniach z roku 2006,

pokiaľ ide o poľahčujúce okolnosti, ktoré možno zohľadniť, teda treba predpokladať, že Komisia si ponechala určitú mieru voľnej úvahy na celkové posúdenie významu prípadného zníženia sumy pokút z dôvodu poľahčujúcich okolností (pozri v tomto zmysle rozsudok Všeobecného súdu z 2. februára 2012, Denki Kagaku Kogyo a Denka Chemicals/Komisia, T-83/08, bod 240 a tam citovanú judikatúru).

- 203 V prejednávanej veci, pokiaľ ide o argument, podľa ktorého Komisia mala zohľadniť skutočnosť, že MTPD sa nezúčastňovala na európskych stretnutiach o skle, ale len na stretnutiach SML a ASEAN, je potrebné pripomenúť, ako vyplýva z analýzy druhej časti piateho žalobného dôvodu, že Komisia sa oprávnene domnievala, že MTPD, s ktorou žalobkyňa a Panasonic tvorili jednu hospodársku jednotku, sa zúčastňovala na jedinom a pokračujúcom porušení článku 101 ZFEÚ a článku 53 Dohody o EHP, ktoré pokrývalo celé územie EHP a zahŕňalo dohody a zosúladené postupy s cieľom dohodnúť sa na cenách a produkcii, ako aj vymieňať si citlivé obchodné informácie medzi konkurentmi. Pri zohľadnení voľnej úvahy, ktorou Komisia disponuje pri určovaní sumy pokút, ktoré plánuje uložiť, mohla sa vzhľadom na všetky tieto okolnosti domnievať, že zohľadnenie poľahčujúcich okolností nie je odôvodnené.
- 204 Žalobkyňa navyše nepreukázala, že by sa MTPD bránila kartelu CPT do takej miery, že by narušila jeho riadne fungovanie, čo je pritom štandardom vyžadovaným judikatúrou na účely uznania neexistencie realizácie kartelu, ktorá odôvodňuje zníženie pokuty z dôvodu poľahčujúcich okolností (pozri v tomto zmysle rozsudok Denki Kagaku Kogyo a Denka Chemicals/Komisia, už citovaný v bode 202 vyššie, bod 248 a tam citovanú judikatúru).
- 205 Z toho vyplýva, že Komisia neprekročila hranice voľnej úvahy, ktorou v danej oblasti disponuje, keď neuznala ako poľahčujúcu okolnosť, ktorá by odôvodnila zníženie sumy pokuty, skutočnosť, za predpokladu, že by bola preukázaná, že MTPD sa nezúčastnila na všetkých podstatných znakoch predmetného kartelu. Pokiaľ ide totiž o zodpovednosť za porušovanie ako takú, z judikatúry vyplýva, že skutočnosť, že sa podnik priamo nezúčastňoval na všetkých podstatných znakoch celkového kartelu, ho nemôže zbaviť zodpovednosti za porušenie článku 101 ods. 1 ZFEÚ, ak je tak ako v prejednávanej veci preukázané, že tento podnik musel nevyhnutne na jednej strane vedieť, že dohoda, na ktorej sa zúčastňoval, je súčasťou celkového plánu a na druhej strane, že tento celkový plán zahŕňa všetky podstatné znaky kartelu (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 8. decembra 2011, Chalkor/Komisia, C-386/10 P, Zb. s. I-13085, bod 91 a tam citovanú judikatúru).
- 206 Okrem toho žalobkyňa nevysvetlila, ako mala Komisia porušiť zásadu proporcionality alebo zásadu rovnosti zaobchádzania, keď vzhľadom na túto skutočnosť nezohľadnila v jej prospech poľahčujúcu okolnosť.
- 207 Aj keby žalobkyňa svojou argumentáciou chcela preukázať, že jej úloha v karteli bola výlučne pasívna, je potrebné na jednej strane zdôrazniť, že hoci táto okolnosť bola v usmerneniach z roku 1998 výslovné uvedená ako prípadná poľahčujúca okolnosť, medzi poľahčujúcimi okolnosťami, ktoré môžu byť uplatnené podľa usmernení z roku 2006, už nie je uvedená. Toto predstavuje zámerné politické rozhodnutie ukončiť „podporovanie“ pasívneho správania účastníkov porušovania pravidiel hospodárskej súťaže. Toto rozhodnutie patrí do voľnej úvahy Komisie v oblasti stanovovania a vykonávania politiky hospodárskej súťaže.
- 208 Na druhej strane „výlučne pasívna úloha“ určitého podniku alebo „jeho úloha nasledovateľa“ pri uskutočňovaní porušenia nevyhnutne spočíva v „malej aktivite“ dotknutého podniku, teda chýbajúcej aktívnej účasti na vypracovaní protisúťažnej dohody alebo dohôd (rozsudok Súdu prvého stupňa z 9. júla 2003, Cheil Jedang/Komisia, T-220/00, Zb. s. II-2473, bod 167). Z judikatúry vyplýva, že spomedzi skutočností, ktoré môžu preukázať pasívnu úlohu podniku v rámci kartelu, možno zobrať do úvahy najmä citeľne sporadickejší charakter zúčastňovania sa na rokovaníach v porovnaní s bežnými účastníkmi kartelu, ako aj existenciu výslovných vyhlásení týkajúcich sa úlohy, ktorú tento podnik

zohráva v karteli, a ktoré pochádzajú od zástupcov tretích podnikov, ktoré sa podieľali na porušení, pričom sa zohľadnia všetky relevantné okolnosti prejednávanej veci (pozri rozsudok Cheil Jedang/Komisia, už citovaný, bod 168 a tam citovanú judikatúru).

- 209 V prejednávanej veci sa MTPD zúčastnila nezanedbateľného počtu stretnutí kartelu CPT, ktorých protisúťažná povaha bola preukázaná a počas ktorých svojim konkurentom poskytla niektoré citlivé obchodné informácie. Aj keby boli tieto informácie nesprávne či dostupné z iných zdrojov, u konkurentov vyvolávali dojem, že sa zúčastňovala na karteli, a teda prispievala k jeho podpore. Navyše žiadny z účastníkov predmetného kartelu neuviedol, že by žalobkyňa počas porušovania vykazovala „malú aktivitu“. Z týchto dôvodov sa nemožno domnievať, že jej úloha bola výlučne pasívna.
- 210 Z toho vyplýva, že Komisia neprekročila hranice voľnej úvahy, ktorou v predmetnej veci disponuje, keď ako poľahčujúcu okolnosť, ktorá by odôvodňovala zníženie sumy pokuty, neuznala údajnú výlučne pasívnu a okrajovú úlohu spoločnosti MTPD.
- 211 V treťom rade žalobkyňa tvrdí, že Komisia porušila svoje usmernenia z roku 2006 tým, že v rámci relevantného obratu zohľadnila nielen predaj CRT zákazníkom so sídlom v EHP, ale aj priamy predaj v EHP prostredníctvom spracovaných výrobkov, ktoré nemali priamy ani nepriamy vzťah s porušovaním. V tejto súvislosti Komisii vytyka na jednej strane to, že nepreukázala existenciu protisúťažného správania vzhľadom na viazaný predaj, ktorý bol výslovne vylúčený z rokovaní na stretnutiach SML a ASEAN, a teda priamo nesúvisel s porušovaním. Na druhej strane tvrdí, že Komisia nemohla vychádzať z predpokladu, že trh na výstupe pri televízoroch v EHP bol porušovaním ovplyvnený, takže priamy predaj v EHP prostredníctvom spracovaných výrobkov nemal s porušovaním nepriamu spojitosť.
- 212 Treba pripomenúť, že článok 23 ods. 2 druhý pododsek nariadenia č. 1/2003 stanovuje, že pre každý podnik a združenie podnikov, ktoré sa podieľali na porušení, pokuta neprevýši 10 % jeho celkového obratu v predchádzajúcom kalendárnom roku.
- 213 Ako už rozhodol Súdny dvor, Komisia musí v každom jednotlivom prípade a vzhľadom na jeho kontext, ako aj ciele, ktoré sleduje systém sankcií zavedený nariadením č. 1/2003, posúdiť sledovaný dosah na dotknutý podnik, najmä tým, že zohľadní obrat, ktorý odráža jeho skutočnú hospodársku situáciu počas doby, keď dochádzalo k porušeniu (rozsudky zo 7. júna 2007, Britannia Alloys & Chemicals/Komisia, C-76/06 P, Zb. s. I-04405, bod 25; Guardian Industries a Guardian Europe/Komisia, už citovaný v bode 30 vyššie, bod 53, a z 23. apríla 2015, LG Display a LG Display Taiwan/Komisia, C-227/14 P, Zb., bod 49).
- 214 Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora je pri určení výšky pokuty dovolené zohľadniť tak celkový obrat podniku, ktorý je ukazovateľom, i keď iba približným a nepresným, veľkosti podniku a jeho hospodárskej sily, ako aj časť tohto obratu, ktorá pochádza z predaja tovaru, na ktorý sa porušenie vzťahuje, a ktorá je spôsobilá naznačiť rozsah tohto porušenia (rozsudky Súdneho dvora zo 7. júna 1983, Musique Diffusion française a i./Komisia, 100/80 až 103/80, Zb. s. 1825, bod 121; Guardian Industries a Guardian Europe/Komisia, už citovaný v bode 30 vyššie, bod 54, a LG Display a LG Display Taiwan/Komisia, už citovaný v bode 213 vyššie, bod 50).
- 215 Z judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že hoci článok 23 ods. 2 nariadenia č. 1/2003 ponecháva Komisii mieru voľnej úvahy, obmedzuje jej výkon tým, že zavádza objektívne kritériá, ktoré Komisia musí dodržiavať. Pokuta, ktorá môže byť spoločnosti uložená, tak má na jednej strane vyčísliteľnú a absolútnu hornú hranicu, takže maximálna suma pokuty, ktorú možno danému podniku uložiť, je vopred určiteľná. Výkon tejto voľnej úvahy je na druhej strane obmedzený aj pravidlami správania, ktoré si Komisia sama stanovila, predovšetkým v usmerneniach k metóde stanovovania výšky pokút (rozsudky Guardian Industries a Guardian Europe/Komisia, už citovaný v bode 30 vyššie, bod 55, a LG Display a LG Display Taiwan/Komisia, už citovaný v bode 213 vyššie, bod 51).

- 216 V zmysle bodu 13 usmernení z roku 2006 „pri stanovení základnej výšky uloženej pokuty bude Komisia vychádzať z hodnoty predaja tovaru alebo služieb podniku, s ktorými porušenie priamo alebo nepriamo... súvisí v príslušnej geografickej oblasti v rámci EHP“. V bode 6 tých istých usmernení sa spresňuje, že „kombinácia hodnoty predaja v súvislosti s porušením a trvaním [porušenia] sa považuje za vhodnú hodnotu na vyhodnotenie ekonomického významu porušenia, ako aj relatívneho podielu každého podniku na porušení“.
- 217 Cieľom bodu 13 usmernení z roku 2006 je teda vziať ako východiskový bod na výpočet pokuty uloženej podniku sumu, ktorá odráža ekonomický význam porušenia a relatívnu váhu tohto podniku na tomto porušení (rozsudky Súdneho dvora z 11. júla 2013, Team Relocations a i./Komisia, C-444/11 P, bod 76; Guardian Industries a Guardian Europe/Komisia, už citovaný v bode 30 vyššie, bod 57, ako aj LG Display a LG Display Taiwan/Komisia, už citovaný v bode 213 vyššie, bod 53).
- 218 V dôsledku toho pojem hodnoty predaja uvedený v tomto bode 13 zahŕňa predaj realizovaný v EHP na trhu dotknutom porušením bez toho, aby bolo potrebné určiť, či tento predaj bol skutočne ovplyvnený týmto porušením, pričom časť obratu z predaja výrobkov, ktoré sú predmetom porušenia, môže najlepšie odrážať ekonomický význam tohto porušenia (pozri v tomto zmysle rozsudky Team Relocations a i./Komisia, už citovaný v bode 217 vyššie, body 75 až 78; Guardian Industries a Guardian Europe/Komisia, už citovaný v bode 30 vyššie, body 57 až 59; rozsudok Súdneho dvora z 19. marca 2015, Dole Food a Dole Fresh Fruit Europe/Komisia, C-286/13 P, Zb., body 148 a 149, a LG Display a LG Display Taiwan/Komisia, už citovaný v bode 213 vyššie, body 53 až 58 a 64).
- 219 V prejednávanej veci účastníci kartelu, ako MTPD, na správanie ktorej uplatňovala žalobkyňa rozhodujúci vplyv, ktorí boli vertikálne integrovanými podnikmi, zabudovávali mimo EHP do hotových výrobkov predávaných v EHP CPT, na ktoré sa vzťahuje kartel. Ako tvrdí žalobkyňa, predaj zohľadnený na účely stanovenia sumy pokuty na základe priameho predaja v EHP prostredníctvom spracovaných výrobkov sa neuskutočnil na trhu výrobku dotknutého porušením, v tomto prípade na trhu CRT, na ktoré sa vzťahuje kartel, ale na od tohto trhu odlišnom trhu výrobku, a to na trhu na výstupe pri hotových výrobkoch, v ktorých sú zabudované uvedené CRT, pričom uvedené CRT, na ktoré sa vzťahuje kartel, boli v takom prípade predmetom vnútorného predaja mimo EHP medzi spoločnosťou MTPD a jej vertikálne integrovanými dcérskymi spoločnosťami.
- 220 Z odôvodnení 1026 a 1029 napadnutého rozhodnutia však vyplýva, že na stanovenie sumy slúžiacej ako základ pokút Komisia zohľadnila len fakturovanú cenu CDT a CPT zabudovaných do televízorov alebo do monitorov počítačov, a nie cenu televízorov a monitorov počítačov. Predaj hotových výrobkov integrujúcich CRT, na ktoré sa vzťahuje kartel, nebol zohľadnený vo výške celej ich hodnoty, ale len v časti tejto hodnoty, ktorá by mohla zodpovedať hodnote CRT, na ktoré sa vzťahuje kartel a ktoré sú integrované do hotových výrobkov, za predpokladu, že ich podnik patriaci žalobkyni predal nezávislým tretím osobám so sídlom v EHP. Toto konštatovanie nebolo napadnuté.
- 221 Na rozdiel od tvrdenia žalobkyne teda Komisia správne zohľadnila predaj televízorov a monitorov počítačov na účely výpočtu sumy pokuty.
- 222 Hoci nemožno pojem „hodnota predaja“ uvedený v bode 13 usmernení z roku 2006 rozšíriť tak, aby zahŕňal aj predaj uskutočnený predmetným podnikom, ktorý nepatrí do rozsahu pôsobnosti vytýkaného kartelu (pozri rozsudky Team Relocations a i./Komisia, už citovaný v bode 217 vyššie, bod 76; Guardian Industries a Guardian Europe/Komisia, už citovaný v bode 30 vyššie, bod 57, a LG Display a LG Display Taiwan/Komisia, už citovaný v bode 213 vyššie, bod 53), bolo by v rozpore s cieľom sledovaným článkom 23 ods. 2 nariadenia č. 1/2003, keby vertikálne integrovaní účastníci kartelu mohli iba z dôvodu, že zabudovali výrobky, ktoré sú predmetom porušenia, do hotových výrobkov mimo územia EHP, z vypočítania pokuty vylúčiť časť hodnoty predaja týchto hotových výrobkov uskutočneného v EHP, ktorá môže zodpovedať hodnote výrobkov, ktoré sú predmetom porušenia.

- 223 Ako už totiž Súdny dvor rozhodol, vertikálne integrované podniky môžu mať prospech z dohody o horizontálnom určení cien za porušenia článku 101 ZFEÚ nielen pri predaji tretím nezávislým osobám na trhu výrobku, ktorý je predmetom tohto porušenia, ale aj na trhu na výstupe pri spracovaných výrobkoch, do zloženia ktorých vstupujú tieto výrobky, a to dvoma rôznymi spôsobmi. Buď tieto podniky prenesú zvýšenie ceny výrobných vstupov, ktoré vyplýva z predmetu porušenia, na cenu spracovaných výrobkov, alebo ich neprenesú, ale znamená to pre ne výhodu vo vzťahu k nákladom oproti ich konkurentom, ktorí si zabezpečujú tie isté výrobné vstupy na trhu výrobkov, ktorý bol predmetom porušenia (rozsudok Guardian Industries a Guardian Europe/Komisia, už citovaný v bode 30 vyššie, bod 60).
- 224 Za týchto podmienok sa Komisia správne domnievala, že priamy predaj v EHP prostredníctvom spracovaných výrobkov, napriek tomu, že sa neuskutočnil na trhu výrobku dotknutého porušením, skreslil hospodársku súťaž v EHP, pričom došlo k porušeniu článku 101 ZFEÚ predovšetkým v neprospech spotrebiteľa, a že uvedený predaj súvisel s porušením v EHP v zmysle bodu 13 usmernení z roku 2006.
- 225 Z toho vyplýva, že argumentácia žalobkyne, podľa ktorej Komisia nemohla vychádzať z predpokladu, že trh na výstupe pri televízoroch v EHP bol dotknutý porušením, nemôže s ohľadom na judikatúru pripomenutú v bode 223 vyššie uspieť. Napokon ako bolo pripomenuté v bode 220 vyššie, keďže Komisia nezohľadnila celkovú hodnotu spracovaného výrobku, ale len hodnotu trubíc, ktoré boli do neho zabudované, takáto argumentácia je v každom prípade neúčinná.
- 226 Navyše je potrebné poznamenať, že vylúčenie priameho predaja v EHP prostredníctvom spracovaných výrobkov by spôsobilo umelú minimalizáciu ekonomického významu porušenia spáchaného daným podnikom, pretože samotná skutočnosť, že by sa vylúčil takýto predaj skutočne dotknutý kartelom v EHP, by viedla k tomu, že by nakoniec bola uložená pokuta bez skutočného vzťahu s pôsobnosťou predmetného kartelu na tomto území (pozri analogicky rozsudky Team Relocations a i./Komisia, už citovaný v bode 217 vyššie, bod 77; Guardian Industries a Guardian Europe/Komisia, už citovaný v bode 30 vyššie, bod 58, a LG Display a LG Display Taiwan/Komisia, už citovaný v bode 213 vyššie, bod 54).
- 227 Ako konkrétne správne konštatovala Komisia v odôvodnení 1022 napadnutého rozhodnutia a v rozpore s tvrdeniami žalobkyne, nezohľadnenie hodnoty tohto predaja by nevyhnutne znamenalo bezdôvodne zvýhodniť vertikálne integrované podniky, ktoré tak ako MTPD zabudujú podstatnú časť výrobku, ktorý je predmetom porušenia, vo svojich výrobných jednotkách so sídlom mimo územia EHP, čo im umožní vyhnúť sa sankcii proporcionálnej ich významu na trhu výrobkov a škodlivosti ich správania pre hospodársku súťaž v EHP.
- 228 Komisia teda neporušila svoje usmernenia z roku 2006 tým, že zohľadnila priamy predaj v EHP prostredníctvom spracovaných výrobkov na účely stanovenia sumy pokuty uloženej spoločnosti MTPD spoločne a nerozdielne so žalobkyňou a spoločnosťou Panasonic.
- 229 V štvrtom rade žalobkyňa tvrdí, že Komisia sa odchyľila od bodu 25 usmernení z roku 2006 bez objektívneho odôvodnenia, ktoré by bolo zlučiteľné so zásadou rovnosti zaobchádzania, a to tým, že použila špecifickú hodnotu predaja pre výpočet dodatočnej sumy zahrnutej v základnej sume pokuty, ktorá jej bola uložená (pozri bod 22 vyššie) ako materskej spoločnosti MTPD.
- 230 Je potrebné zdôrazniť, že žalobkyňa chce touto argumentáciou spochybniť metódu Komisie na výpočet sumy pokuty, ktorú jej uložila z dôvodu jej priamej účasti na karteli CPT pred vytvorením MTPD, pretože na účely výpočtu dodatočnej sumy uplatnila okrem hodnoty svojho vlastného predaja aj časť hodnoty predaja spoločného podniku. Ako to Komisia spresnila v poznámke pod čiarou 1972 odôvodnenia 1055 napadnutého rozhodnutia, znamená to, že materské spoločnosti nemajú spoločnú

a nerozdielnu zodpovednosť za dodatočné sumy. Okrem toho z odôvodnenia 1076 uvedeného rozhodnutia vyplýva, že zatiaľ čo boli spoločnosti Panasonic a žalobkyni uložené oddelené dodatočné sumy, spoločnosti MTPD nebola uložená žiadna dodatočná suma.

- 231 Vzhľadom na zrušenie článku 1 ods. 2 písm. d) a článku 2 ods. 2 písm. g) napadnutého rozhodnutia musí byť argumentácia žalobkyne v tomto bode odmietnutá ako neúčinná.
- 232 Z toho vyplýva, že v žiadnom prípade nie je nevyhnutné rozhodnúť o dôvodnosti argumentácie týkajúcej sa údajného porušenia práva na obhajobu založeného na tom, že žalobkyňa nemala prístup k údajom predloženým spoločnosťou Panasonic na účet spoločnosti MTPD, pokiaľ ide o stanovenie dodatočnej sumy.
- 233 Za týchto podmienok Všeobecný súd konštatuje, že žiadny ďalší dôvod, ktorý by sa mohol vzťahovať na argumentáciu žalobkyne podporujúcu predmetnú časť, neumožňuje domnievať sa, že sumy pokút sú neprímerané na jednej strane vzhľadom na závažnosť a dobu trvania porušovania, ktorého sa žalobkyňa dopustila, a na strane druhej vzhľadom na nevyhnutnosť uložiť jej pokuty s odstrašujúcou výškou.
- 234 Všeobecný súd sa okrem toho domnieva, že žiadny dôvod založený na verejnom poriadku, ktorý by sa mal zohľadniť *ex officio* (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 8. decembra 2011, KME Germany a i./Komisia, C-272/09 P, Zb. s. I-12789, bod 104), neodôvodňuje, aby využil svoju právomoc zmeniť rozhodnutie a zrušil pokutu.
- 235 V nadväznosti na to a v súlade so závermi uvedenými v bodoch 146 až 148 vyššie sa musí vyhovieť druhej časti žalobného dôvodu uplatneného na podporu štvrtého návrhu, ktorým sa navrhuje zníženie sumy pokuty uloženej žalobkyni z dôvodu jej účasti na porušení prostredníctvom spoločnosti MTPD, a to len v rozsahu, v akom sa žalobkyňa domáha prospechu zo zníženia sumy pokuty, ktorá jej bola uložená spoločne a nerozdielne so spoločnosťami Panasonic a MTPD, konštatovaného rozsudkom Panasonic a MT Picture Display/Komisia, už citovaným v bode 147 vyššie, ktorý stanovil sumu tejto pokuty na 82 826 000 eur. Návrh na zrušenie pokuty alebo zníženie jej výšky sa vo zvyšnej časti zamieťa.

O trovách

- 236 Podľa článku 134 ods. 3 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu ak mali účastníci konania úspech len v časti predmetu konania, každý z nich znáša svoje vlastné trovy konania.
- 237 Keďže v prejednávanej veci boli návrhy žalobkyne vyhlásené za čiastočne dôvodné, je potrebné rozhodnúť, že každý účastník konania znáša svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (tretia komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. Článok 1 ods. 2 písm. d) rozhodnutia Komisie C(2012) 8839 final z 5. decembra 2012, týkajúceho sa konania podľa článku 101 ZFEÚ a článku 53 Dohody o EHP (vec COMP/39.437 – Elektronky pre obrazovky televízorov a počítačov), sa čiastočne zrušuje v rozsahu, v akom sa v ňom konštatuje, že Toshiba Corp. sa zúčastnila na celosvetovom karteli na trhu elektrónok pre farebné televízory od 16. mája 2000 do 31. marca 2003.
2. Článok 2 ods. 2 písm. g) tohto rozhodnutia sa zrušuje v rozsahu, v akom sa ukladá pokuta 28 048 000 eur spoločnosti Toshiba z dôvodu jej priamej účasti na celosvetovom karteli na trhu elektrónok pre farebné televízory.
3. Suma pokuty uloženej spoločnosti Toshiba v článku 2 ods. 2 písm. h) predmetného rozhodnutia spoločne a nerozdielne so spoločnosťami Panasonic Corp. a MT Picture Display Co. Ltd sa stanovuje na 82 826 000 eur.
4. V zostávajúcej časti sa žaloba zamieta.
5. Každý účastník konania znáša svoje vlastné trovy konania.

Papasavvas

Forwood

Bieliūnas

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 9. septembra 2015.

Podpisy

Obsah

Okolnosti predchádzajúce sporu	2
Žalobkyňa a dotknutý výrobok	2
Správne konanie	2
Napadnuté rozhodnutie	3
Konanie a návrhy účastníkov konania	6
Právny stav	7
O návrhoch, predložených ako hlavné, na čiastočné zrušenie napadnutého rozhodnutia	8
O prvom žalobnom dôvode založenom na nesprávnom posúdení, ktorým je napadnuté rozhodnutie postihnuté, a to v rozsahu, v akom konštatuje, že žalobkyňa je zodpovedná za porušenie, ku ktorému došlo v období od 16. mája 2000 do 11. apríla 2002	8
O druhom žalobnom dôvode založenom na nesprávnom posúdení, ktorým je napadnuté rozhodnutie postihnuté, a to v rozsahu, v akom konštatuje, že žalobkyňa je zodpovedná za porušenie, ku ktorému došlo v období od 12. apríla 2002 do 31. marca 2003	14
O štvrtom žalobnom dôvode založenom na nesprávnom posúdení, ktorým je napadnuté rozhodnutie postihnuté, a to v rozsahu, v akom konštatuje, že žalobkyňa je spoločne a nerozdielne zodpovedná za účasť MTPD na porušovaní, ku ktorému došlo v období od 1. apríla 2003 do 12. júna 2006	15
– O druhej časti	16
– O prvej časti	22
– O tretej časti	22
O treťom žalobnom dôvode založenom na nesprávnom posúdení, ktorým je napadnuté rozhodnutie postihnuté, a to v rozsahu, v akom konštatuje, že žalobkyňa je zodpovedná za porušenie, ku ktorému došlo v období od 1. apríla 2003 do 12. júna 2006	23
O piatom žalobnom dôvode, predloženom subsidiárne, založenom na nesprávnom posúdení, ktorým je napadnuté rozhodnutie postihnuté, a to v rozsahu, v akom konštatuje, že MTPD je zodpovedná za to, že sa zúčastnila na porušení, ku ktorému došlo v období od 1. apríla 2003 do 12. júna 2006	24
– O prvej časti	24
– O druhej časti	25
O návrhoch, predložených subsidiárne, na zrušenie alebo zníženie sumy pokuty	29
O trovách	37